

FAPTUL DIVERS

Cele șapte minuni, la Timișoara

Cunoașteți cele șapte minuni ale lumii antice? Dacă nu, le puteți vedea la Timișoara. Bineînțeles, nu în mărime naturală. Sunt expuse în holul mare al Palatului Poștei copiii în miniatură, executate de către membrii cercului de sculptură al Casei pionierilor din localitate. Vizitatorii admiră zilnic Grădiniile suspendate din Babilon, Farul din Alexandria, Statuia lui Zeus din Olimp, Piramida lui Keops etc. lucrate în lemn și lut de elevii Florin Machedon, Adrian Cimpurean, Sorin Sadeanu și Elemer Toth, conducătorul cercului.

Colind fără bucurie

Ultimile zile ale anului vechi 1967 l-au găsit pe Ion Dumitru Zamfir din Gornet-Cuib (Teleajen) cu colindul pe la sfatul popular. Nu avea în mână nici plugușor, nici zurgălă, nici corcovă. Ci doar actele necesare pentru eliberarea certificatelor de venire celor doi gemeni ai săi, veniți de curind, pe lume. Două săptămâni a umblat cu colindul înfrânt: „Ne dați, sau nu ne dați... certificatele?” De fiecare dată a fost primit nejustificat: „Veniți mâine. Acum nu avem timp” sau „Lipsește presedinte!” etc. Astfel de mentalități, în noul an, să piară ca „jarba rea”. Nu le urăm „La mulți ani!”

Actele dv.!

Sistem informații cu autoturismul I.P.4020, proprietatea unei contabile din schela petroliferă Berca, circula în neregulă și fantomatic pe drumurile publice, proprietarul neavând carnet de conducere. În fiecare zi face cursă între Berca și Huzar prin bariera Simleasca. În raionul Buzău nu sunt agenți de circulație? Îngăunarea în a altă rușină are consecințe grave. Cheiați-l la ordine!

Cine înțelege?

„Incompetență? Superficialitate? I.C.L.L. București a sesizat situația în 1967 și a primit o adresă în care scria: „Prejudiciul pe care îl reclamăm și nu care ne constituim parte civilă este de lei 16.162,60 și se compune din diferența de produse; telemoaie, oi, brânză grasă etc.” Apoi: „aceste diferențe s-au datorat unor cauze obiective de care nu se face vinovat gestionarii”. Prin urmare omul e nevinovat. Atunci de ce mai puneți organele de anchetă pe drumuri?

Anul și mia

Cu câteva zile înainte de Anul Nou, la casa văduvei Aurelia Moldovan din Teiuș (Alba) a venit în colind norocul. La ultima tragere la sorți a oblațiunilor CEC a câștigat 75.000 lei; Aurelia Moldovan are 75 de ani. Deci a câștigat pentru fiecare Revoluție potecut (an nou) o mie de lei. Pentru ea, 1968 se anunță an bogat. Îi dorim ca și la 100 de ani figura să se repete. Și tot, anul și mia.

Criza scobitorilor

Noi creдем că scobitoarea — banala așchiuță cu care alergi mâlina prin farfurie — este făcută din lemn. Nădărdăre! După concluzii mai recente s-a stabilit că scobitorii s-ar confecționa din alabăstru, un coral care crește în mările nordului din nordul îndepărtat. Așa se explică de ce nu se găsește scobitorii pe piață și în lipsa materiei prime și astfel, cu concursul industriei farmaceutice, problema de scobitorii s-a transformat în problema de scobitorii.

Stefan ZIDARIȚA
Ștefan DINICA

STADIUL ȘI PERSPECTIVELE TURISMULUI IMPUN RECONSIDERAREA PROFESIEI DE GHID

O plimbare pe dealul Copoului din Iași poate lăsa o impresie oarecare fără un ghid care să explice aureola romantică pe care i-au făcut-o bătrânului fir alitea generații de poezi. Faimoasa grădină poate părea un parc ca altele altele dacă în mijlocul ei vizitatorii n-ar fi conduși la teiul eminescian. Iar printre casele bătrâne măgărină străzile, turșii de toate virstele vor fi emoționați când ghidul le va arăta pe aceea în care-și primea lăbrăleanu murașii nocturni, oada modestă în care și-a scris Topirceanu baladele, locuința lui Sadoveanu, sau a lui Asachi și Kogălniceanu. Nu toate obiectivele turistice se impun singure, din prima privire. Multe sînt ca niște viori străvechi, pe care numai un arcuș de maestru izbuteste să le facă să răsună în toată splendoarea. Or, acest arcuș trebuie să fie ghidul.

„Ghidajul” se află la jumătatea drumului dintre știință și artă — ne spune lector univ. Iulian Antonescu, directorul muzeului regional din Bacău. El presupune nu numai bagajul de cunoștințe corespunzător, ci și simț critic, puterea de a renunța la detaliu, care-l interesează doar pe specialist. Adevăratul ghid — ciceronele — este un catalizator energetic și activ între cunoștințele preliminare și perspectiva pe care o deschide vizitarea obiectivelor respective. „El trebuie să fie folosit într-un fin psiholog, a completat ideea directorului adjunct al agenției O.N.T. București, Titus Cilan. În foarte scurtă vreme de la plecarea, trebuie să cunoască grupul și găsescă factorul comun al preșterii generale, după care să-și adapteze stilul și conținutul expunerii”.

Aceste cerințe, puse în fața oricărui ghid, se amplifică atunci când este vorba de însoțirea unor turști străini. Sunt turșii care vin, uneori, de la mii de kilometri pentru a ne cunoaște țara. Într-o mare măsură de ghid, de cunoștințele sale, de modul de prezentare depinde imaginea cu care turistul va pleca de la noi.

Desigur, în primul rînd, ghidul trebuie să fie un om instruit. În viziunea O.N.T. însă, primordialele par să fie uneori alte calități.

— Ghidul răspunde de excursie, în primul rînd din punct de vedere material — ne reduce la „proză” I. Lu-pășcu, șeful circulației turistice de la agenția O.N.T. din Bacău. La plecarea el primește formele de achitare pentru plata serviciilor de care este obligat să se ocupe cu competență. În al doilea rînd, îi revine misiunea de a prezenta obiectivele de pe traseu.

Concepția nu aparține interlocutorului. Obligațiile ghidului, în ordinea importanței lor, sînt înscrise în Regulamentul și îndrumarul organizațiilor de turism însoțitor”, publicat de Oficiul Național de Turism în 1965. Acest regulament cuprinde, fără îndoială, o sumedenie de indicații utile. El stabilește însă și ghidului și se cere mai întâi să cunoască „normele economico-financiare care reglementează asigurarea și prestarea de servicii turistice” — și abia după aceea „și prezintă obiectivele turistice în mod atractiv și să dea dovadă de simț pedagogic, adaptîndu-și expunerile la nivelul grupului de turști”.

Care este rezultatul acestei opțiuni asupra obligațiilor primordiale ale conducătorilor de excursie? Iată ce spun ghizii:

— Noi nu sîntem doar prezentatori de traseu, ci și ospătați, bagajii, ajutoarea de șofer etc, ne declară Petre Petrescu, tehnician la I.C.E.M.I.N., ghid cu o experiență de aproape douăzeci de ani. „Gestionea excursiei e răpășeză destul timp, mai ales cînd, așa cum se înfîșă foarte des, cele trei mese se servesc în trei localități diferite.

— Trebuie gospodărești sînt pentru ghid o calamitate, este de părere un alt ghid cu experiență, juristul Mircea Dumitrescu. Un bun conducător de excursie are nevoie de cunoștințe de istorie și geografie, de istoria artelor și literatură, de economie și cîte altele. E normal — și așa trebuie să fie. Dar pe lângă acestea, lui i se cere să îndeplinească și funcția de merceolog, contabil sau hotelier. El pleacă la drum cu dosare, scripțe, fușier și alte asemenea instrumente, în „compania” cărora își petrece ore bune din zi și adeseori și din noapte.

Preocupările ghidului sînt supuse în permanență unei veritabile gimnastici: de la, să zicem, picătura murală a Votoneiului sau a Suceviței la lingurițele de zahăr pentru ceai; de la culmile înalte ale artei lui Brâncuși la problema procurării unei părturi în plus la hotel.

Ce a determinat o astfel de proliferare a ghizilor care, după părerea multor interlocutori, duce la denaturarea noțiunii clasice de ghid? Mai mulți șefi de agenții O.N.T. ne-au explicat că, alina vreme cît în muzeu și la monumente există ghizi locali, bine pregătiți, cărora le este predat grupul, conducătorii excursiei nu trebuie să fie chiar o enciclopedie. Pe de altă parte, cineva trebuie, bineînțeles, să se îngrijească de turști, să-i asigure primirea serviciilor pe care le-a achitat. Cineva trebuie să vegheze și la aceste treburi, să-și ocupe secunda. Dar de ce ghidul trebuie să dubleze pe responsabilul de restaurant și pe hotelier? Primirea și deservirea turșilor nu este oare prima și cea mai importantă misiune a lor? Un jurist remarcă lipsa unor clauze contractuale între O.N.T. și turșizorii săi care, în cazul neprezentării lor, să impună penalizări.

— Într-adevăr — ne spune tov. Petre Georgescu, directorul complexului hotelier „Carpați” din Brașov — pentru partea hotelieră și gastronomică turșizorul nu are nevoie de ghid. Personalul complexului hotelier pe care-l lasă conduc, de exemplu, își îndeplinesc conștient toate obligațiile privind deservirea turșilor.

Avem astăzi posibilitatea să rezolvăm elementele complementare importante ale excursiei, cu personalul de specialitate din hoteluri și restaurante. De altfel, cei mai mulți dintre turșii cu care am stat de vorbă s-au pronunțat pentru deplasarea accentului, în atribuțiile ghidului, de la chestiunile economico-financiare spre cele de prezentare calificată a traseului, spre pregătirea sa cît mai temeinică.

În ce privește efectuarea serviciilor, experiența unor țări cu îndelungată practică turșistică ne sugerează numeroase soluții. În Italia, de exemplu, ghidul nici nu intră în hotel. La plecarea în excursie, turșizorul primește un carnet cu bonurile, detașabile, pentru cazare și masă. Pe baza lor se face plecarea între agențiile de turism și furnizori. În alte țări există funcția de ghid-dispacher și ghid de însoțire. Primul face oficiul de gazdă și rezolvă, încă de la început problemele organizatorice și gospodărești — cazare, program de excursie etc, după care turșizorul este preluat de ghidul de însoțire, a cărui sarcină este de a prezenta tot ceea ce țara respectivă are mai interesant și mai prețios în domeniile celor-și interesează. Evident, există numeroase și diverse soluții. Cu siguranță că specialiștii din cadrul Oficiului Național de Turism, cunoșcători ai experiențelor multor țări, ar putea adăuga numeroase modalități lesne de adaptat la condițiile actuale ale țării noastre.

O asemenea acțiune ar fi cu atât mai necesară cît, în afara aspectelor semnalate, în cursul anchetei s-a desprins și necesitatea folosirii mai judicioase a ghizilor — în sens de specializare. În momentul de față, mai ales în turismul intern, corpul de ghizi este folosit după cum se nimereste. În decurs de un an, un ghid parcurge toate traseele țării. Ar fi util ca ghidul să se specializeze, ajungînd să cunoască toate amănunțele despre un traseu și să facă față oricărui întrebări ce i s-ar pune. Există o experiență pozitivă: Agenția internațională O.N.T. din București — ne-a informat tov. Vasile Băloiu, șeful agenției — și-a specializat corpul de ghizi pe principalele trasee parcurse de turști străini: turul României, minăstrile din nordul Moldovei.

litoral, Delta, turul orașului București, operele Brâncuși, cabane etc. Rezultatele bune obținute în acest sector al turismului s-ar cere generalizate.

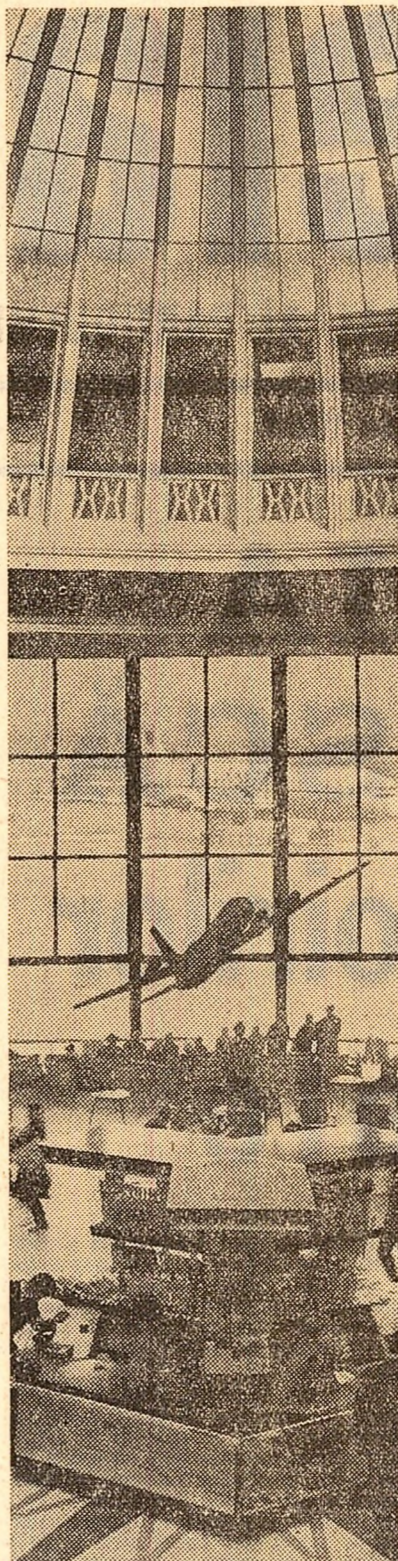
Selecția și pregătirea ghizilor fiind aspecte dintre cele mai importante, ne-am adresat unor șefi de agenții O.N.T. pentru a afla care sînt criteriile și mijloacele folosite.

În momentul de față, aflăm la agenția O.N.T. București, circa 150 de ghizi urmează un curs de îmbogățire a cunoștințelor la care sînt invitați să participe profesori, conferențieri și cercetători specializați în istoria patriei, istoria artei, etnografie și folclor, geografie economică etc. Pentru fixarea cunoștințelor, se organizează excursii de documentare pe diferite trasee. Cursuri asemănătoare se organizează de către majoritatea agențiilor O.N.T. din țară. În sfîrșit se dă un examen, la care însă, după cum ni s-a spus, nimeni nu este respins. Așa se și explică de ce unori ghidul nu poate răspunde întrebărilor turșilor sau dă informații eronate. (Din fericire, această „situație” funcționează mai bine cînd este vorba de selecționarea ghizilor pentru agențiile internaționale).

În legătură cu aceeași problemă, șeful agenției O.N.T. din Brașov, Mihai Teisăru, semnala lipsa unor materiale care să-i ajute în prezentarea traseelor. Unele din publicațiile turistice existente se contrazic, conțin inexactități de date istorice, cifre greșite etc.

Dezvoltarea continuă a turismului intern și extern cere cu tot mai mult insistență reconsiderarea profesiei de ghid. Deocamdată, doar agenția internațională are un corp de ghizi permanenți, cu totul nesatisfăcător ca număr față de cerințe. Marea majoritate a ghizilor nu sînt disponibili decît două luni pe an, în timpul vacanțelor, fiind vorba de studenți și cadre didactice. Or, în unele țări există școli medii și chiar facultăți de turism. Oare, pentru început nu s-ar putea crea — ni s-a sugerat — o școală specială sau înființa un cabinet metodologic? Devine tot mai necesar ca O.N.T. și celelalte foruri interesate în dezvoltarea turismului să-și conjuge eforturile și să asigure condiții prielnice calificării unor ghizi competenți, așa cum cer afîrșit actual cît și perspectiva turismului în țara noastră.

Radica ȘERBAN

Aeroportul internațional Băneasa. Freacăntul dinaintea unei noi decolări

LUCRĂRI DE MODERNIZARE A TELEFONIEI LA GALAȚI

Incepînd de la 1 ianuarie, telefoanele din Galați cu 5 numere în loc de 4. Operațiunea de „comutare” a avut loc în urma unor lucrări de extindere

Igiena (și civilizația) muncii — PROBLEMA NEGLIABILĂ?

Contractele colective încheiate între conducerea întreprinderilor și sindicate stipulează, printre altele, obligațiile întreprinderilor privind asigurarea unor condiții corespunzătoare de lucru — în cadrul cărora un loc important ocupă grupurile sociale. Vestiarul și baia, serviciile anexe trebuie să răspundă necesităților actuale. Ca să nu mai arătăm că starea fiecărui grup social exprimă aspecte ale gradului de civilizație la care se desfășoară procesul de producție.

Pentru industria regiunii Hunedoara, grupurile sociale au o importanță sporită. Preponderanța mineritului și a siderurgiei impune ca muncitorii să aibă vestiare unde să-și păstreze hainele de schimb și hrana, băi cu apă caldă, cabinete medicale de urgență etc.

Tînuș seama de aceste nevoi, statul a investit bani grei în echiparea noulor întreprinderi cu grupuri sociale. Totuși, persistă puncte de vedere înopinate, după cum rezultă dintr-o recentă anchetă întreprinsă în unele întreprinderi. „Se poate afirma — ne-a spus tovarășul MIHAI NICULIȚĂ de la Consiliul sindical regional — că aproape în toate întreprinderile din regiune conducerea tehnico-administrativă tratează grupurile sociale ca o chestiune minoră, ca un fel de balast în activitatea lor”.

La mina Lupeni nu este apă caldă la baie, deci firesc ar fi ca minerii să se spele după ce-și scot hainele de lucru, îmbesicite de cărbune și praaf de piatră. Din păcate, lucrurile stau aproximativ la fel și la alte exploatare în regiunea Valea Jiului.

Și mai puțin multumitoare este situația altor exploatare. La Teluc.

și modernizare a centralei telefonice a orașului, în scopul îmbunătățirii deservirii abonaților telefonici. (Agerpes)

Lămpile nu trebuie doar să lumineze...

Tehnica modernă asigură producția unor bunuri de consum din ce în ce mai variate, mai bune și îndeosebi mai frumoase. De la un an altul, volumul desfaceurilor crește în ritm mai rapid. Mii de oameni se mută în apartamente noi, spațioase, luminoase. Dorița unanimă este de a crea noului cămin un cadru adecvat, în care alături de mobilă, covoraș, perdele, contribuie și corpurile de iluminat. Un candelabru sau un lămpădar cu o linie modernă, care să îmbine armonios funcționalul cu util și frumosul, au un rol important în crearea unei atmosfere familiare intime.

Desi în ultima vreme sortimentul corpurilor de iluminat s-a îmbunătățit, într-înd în magazinele bucureștene și timișorene găsim cu greu ceea ce căutăm. Este uimitor de mică diferența dintre sortimente, de lipsa de varietate a culorilor și formelor, de caracterul demodat, desuet și chiar de urîtenia unor Produsii și acum abuzivă sursele din sticlă cu forme de flori, pe care le găsim și în urmă cu 50-60 ani. Lămpile de noaptea și birou au sortimentul cel mai sărac și nereusit, cu mici excepții pe care le constituie câteva modele noi. Lămpădarele au același abajur tronconic, mai mult sau mai puțin turtit, iar așa zisa varietate se obține prin numărul țitelor. Desi candelabrele au un sortiment mai bogat, lipsa de gust a multor modele, al căror număr este predominant, te pune în situația de a nu ști pe care să-l alegi. Pînă la urmă, neavînd suportul consumatorului informat, dar un astfel de produs este de folosință îndelungată: nu-ți schimbi candelabrele în fiecare zi. De ce să fii nevoit să suporti un produs lipsit de gust și, de cele mai multe ori, în discordanță cu interiorul discret?

Pe lângă lustrele indigene, în comerț există unele din import. Sînt, în cea mai mare parte, modele puțin solicitate și cu

preț ridicat. De ce s-au adus? Pentru îmbunătățirea sortimentului comercial și stimularea producătorilor în realizarea de noi sortimente, mai variate, mai răspunzătoare. Dacă aceasta a fost intenția, măcar termenul de referință să fi fost înălțat!

Cum stăm însă cu creația noastră? O vizită la principalii furnizori — „Victoria-Guban” și „Electrobanat” Timișoara — arată că expozițiile din incinta acestor fabrici sînt pline de produse frumoase, variate ca forme, modele și culori, încît cu greu te poți hotărî asupra cărui să te oprești. De ce se găsește atunci în magazine? Am aflat că modelele existente în expoziții au fost prezentate la contractare, dar n-au fost contractate decât în mici cantități. În no-levim de o raclă mai veche: se prezintă o gamă variată de produse, care trezește bucuria și speranța înfîlșurii în magazine, însă realitatea înfîșură speranțele. Ce se întâmplă, de fapt, la contractare? Se înfișează furnizorii cu beneficiarii. Delegații regiunilor privesc, aleg și încheie contractele cu furnizorii. Pînă aici toate ar fi bune dacă... (De n-ar interveni acest „dacă”, am găsi pe piață sortimentele dorite!) Furnizorii prezintă, cum se știe sortimente vechi și noi. Ce fac beneficiarii? Cer, în primul rînd, cantități mari din cele vechi, și din nou cantități din sortimentele noi. Tov. I. Lazăr, șeful serviciului de articole electro-tehnice din direcția generală de resort a M.C.I., înfîșură că se poartă discuții interminabile cu delegații regiunilor, care se opun contractării unor cantități mai mari de sortimente noi. Pentru acești delegați este mai sigur și mai comod să contracteze aceleși vechi produse pentru că... s-au mai vîndut. Furnizorii, la rîndul lor, datorită capacităților de producție insuficiente, se văd nevoiți, de multe ori, să micșoreze cantitățile unor produse. Interesant este că această redu-

cere se face la toate sortimentele, inclusiv la cele noi, desși acestea au ponderea numerică și cantitativă cea mai mică. Astfel, o serie de produse, fiind cerute în cantități mici, devin nerentabile pentru producători, reducîndu-se și în acest fel numărul și așa mic al noulor sortimente. Aparent am intrat într-un cerc vicios; pe de o parte comerțul, de teamă că nu vinde noile sortimente, contractează puțin; pe de altă parte, furnizorii nu-i convinse să producă cantități mici. Mai puțin rezerve din partea comerțului și contractarea sortimentelor noi ar rezolva impasul. Argumentul suprem invocat de comerț este că se contractează cantități mici pentru sondarea cererii. Dar poate fi sondată cererea eficient dacă I.C.R.M.-București, de exemplu, contractează de la „Guban”, pe un an întreg, 15.800 lămpi de noaptea în 5 sortimente vechi și 130 bucăți în două sortimente noi? Pulverizarea această cantitate în rețeaua orașului și regiunii, se alege din ea numai... praful. Această întreprindere comercială solicită 11 tipuri noi

de candelabre în 1.500 de bucăți, față de un total de 17.420 candelabre contractate. Iată că volumul mare al produselor vechi anihilează aproape în totalitate prezenta celor noi. Este clar că rezistența opusă în fața noului este unul din motivele care dă naștere situației nesatisfăcătoare existente în sectorul corpurilor de iluminat.

Sărăcia sortimentelor nu este determinată numai de deficiențele semnalate. În asigurarea unui sortiment variat, un rol important îl au unitățile locale. Cum se achită ele de obligațiile contractuale? Pînă la începutul lunii decembrie 1967, industria locală nu livrase nici jumătate din cantitatea contractată. Un exemplu: I.L.L. „Metalurgica” — București n-a livrat nici o bucată din produsele noi contractate cu I.C.R.M.-București. Nici cooperatia mestestugărească nu stă mai bine. Unde este seriozitatea angajamentelor, ritmicitatea livrărilor, aportul unităților locale de producție, cu ajutorul cărora ar trebui să se realizeze în primul rînd varietatea și în acest sector al corpurilor de iluminat?

George POPESCU

Ghalar, Muncel, Certej, Zlatna, plerarii sînt nevoiți să plece acasă direct de la locul de muncă, fără să aibă posibilitate de a se spăla. Amenajarea unor simple dusuri sau micar a unor robinete, ar fi cu atât mai necesară cît marea majoritate a muncitorilor de acolo locuiesc la țară, unde nu au la dispoziție confortul din blocuri. „Lucrurile nu se ernesă din loc — ne-a spus tov. ing. LIVIU FELEA, inspector șef al regiunii Hunedoara pentru probleme de protecția muncii, datorită în primul rînd Ministerului Minelor. De neamărate ori, conducerea ministerului a trimis în întreprinderile regiunii fel de fel de colective de specialiști. Toți se interesează de îndeplinirea indicatorilor de plan — ceea ce este, de altfel, firesc — dar nu am văzut încă odată pe cineva interesîndu-se și de unele probleme sociale, ceea ce ar fi, după mine, tot atât de firesc”.

De fapt, ce se întîmplă? Luînd în vedere perspectivele de decenii, Ministerul Minelor nu aprobă construirea sau modernizarea grupurilor sociale. Desigur, irrosirea banilor este inoportună și nimeni nu poate pleda pentru așa ceva; dar înțelesul este că marea majoritate de 20-30 sau chiar 50 de ani de acțiune înainte și nu se facă măcar minime amenajări, puțin costisitoare.

Mai apare și un alt aspect: chiar și acolo unde s-au investit bani pentru grupurile sociale, acestea nu sînt îngrijite și conștincoase întreținute. „La secția de alimentare a oțelărilor de la Hunedoara — ne-a spus ing. ION BINCĂ — de la înființarea regională pentru protecția muncii, oamenii se dezbracă ori se sculă pe ici, pe colo. La complexul minier, grupurile sociale, considerate inițial pentru cel mult 20 de oameni, sînt solicitate în prezent de număr de muncitori de patru ori mai mare. În planurile de modernizare pentru sezonul rece, asemenea bime, considerate pe termen lung, nu s-au găsit o reflectare corespunzătoare.”

Este semnificativă situația de la fabrica de materiale refractare din Alba Iulia. Desi la fiecare secție s-a construit cîte un grup social, acestea se prezintă sub orice critică. Ing. MIRCEA LIȘCU, șeful serviciului de organizarea muncii din fabrică, a rămas de-a dreptul uimit cînd a văzut în ce stare se găsește vestiarele — cu instalațiile stricate, oglinzile și becurile sparte. Situația ienată pe care am constat-o se menține, desși în fiecare schimb există un salariaț, plătit exclusiv pentru întreținerea vestiarelor și a băilor, desși serviciul de protecția muncii are salariarii și birourii situare în ziua de vînzătoare a vestiarelor, totuși, în realitate avem mai multe sortimente, dar ele sînt în depozite, nu în magazine, întrucît acestea nu dispun de spații de prezentare suficiente pentru întreaga gamă de produse”.

Dar consumatorii aleg din depozite? Ei vin în magazine, aici trebuie să găsească modele cît mai bune și mai variate. Și dacă lucrurile stau așa cum ni se spune, este oare imposibilă asigurarea, de către industria și comerț, a unor albume de fotografii, pe care să le prezinte cît puțin unitățile mai mari? Aceasta ar urma mult munca lucrătorilor și algerarea de către consumatorii, fiind în același timp și un mijloc eficient de reclamă.

În concluzie, se poate spune că rețențele care se manifestă la contractarea sortimentelor noi de către comerț, deficiente în prezentare, volumul mare al produselor vechi, ca și aportul redus al întreprinderilor locale explică de ce, desși în 1967 au fost contractate 295 de sortimente (din care numai 85 noi), apare în mod paradoxal lipsa de varietate, uniformitatea formatorilor și culorilor produselor existente. Iată probleme care trebuie dezbătute de către producătorii și comerț, și pe calea extinderii relațiilor directe dintre unii și alții, să se asigure îmbunătățirea aprovizionării magazinelor de specialitate pentru noul an.

Evident, scuze, justificări pot fi aduse și găsite oricînd. Dar esențialul este să se asigure peste tot condiții normale de lucru, așa cum prevăd măsurile stabilite pe linie de stat și indicatialele partidului.

Laurențiu VISKI
correspondentul „Șcintei”

De curînd, la Spitalul clinic de obstetrică și ginecologie Giulești din Capitală a fost pus în funcțiune o instalație de Televiziune în circuit închis. Cu ajutorul ei, proaspeții părinți fac cunoștință mai devreme cu copiii lor fără a perturba sănătatea noilor născuți

(Foto: R. Costin)

TIMPUL STUDENTULUI

Oricit ar fi de solicitat de universitate, studentul dispune, fără îndoielă, de un anumit timp liber, pe care utilizându-l cu precizie, îl poate cheltui în mod util. Noul este propozii săa tinere. Totu este să nu lase ca acest timp să se risipească în sinecure și lincezei, în utilizări dezordonate sau anarhice.

„A organiza timpul liber” — ar spune recent scriitorul Dragos Vrinceanu — înseamnă a-l însuși un scop, a canaliza cheltuielile în direcție utilă formării și dezvoltării multilaterale a propriei personalități. Studentii, înțelegând sub razele intensității și specializării, sint, în mod firesc, preocupat de organizarea cu maximum de folos a timpului ce-l au la dispoziție pentru perfecționarea lor intelectuală, morală, artistică, cetățenească etc.

Cind vorbim despre „timpul studentului” cred însă că este necesar o demarcație riguroasă între ceea ce studentul este „obligat” să facă în timpul de care dispune.

„In esență, studentia este perioada efortului conjugat al educatorului și al educatului pentru ca acesta din urmă să-si cristaliceze personalitatea — ne spune acad. Dragos Vrinceanu, rectorul Institutului Agronomic „N. Bălcescu” din București. „In acest proces sarcinile se împart între cel care „dă” și cel care „primește”. O parte de curs bine predată, un seminar condus cu interes, o lucrare în laborator reușită, un manual redactat cu măiestrie eliberază potențele, creează acel buget de timp pe care studentul este „liber” să-l chivernisească în funcție de necesitățile impuse de formarea sa intelectuală. Deci mi se pare esențial a face totul pentru ca studentul să utilizeze cât mai eficient timpul în facultate și să nu-l chivernisească în alt timp liber și după aceea să-l ajutăm, să-l învățăm să-l folosească rațional”.

să folosească bibliotecile, să caute material bibliografic. Alteori, nu li se creează toate condițiile ca timpul să fie cheltuit în mod eficient. Să dau un exemplu. Noua științifică — absolut necesare formării noastre — le putem studia numai la biblioteca IFA sau la aceea a Academiei. Dar nu totii avem acces la aceste biblioteci. „Ar putea avea bibliotecile facultăților unelci publicitate bibliotecilor amintite?”

„De asemenea, revine studentul T. M. Damian — mulți studenți nu au posibilitatea să-si procure de la bibliotecă, cu împrumut, unele manuale strict necesare. Pe lângă timpul pierdut cu deplasarea în cele mai multe cazuri căminele bucurestene.

„Încercăm să îmbinăm armonios activitățile de club cu cele de seară, menținând echilibrul de rigoare între util și plăcut — ne spune asist. univ. Ion Jurceni, directorul Casei de cultură a studenților „Grigore Preoteasa” din Capitală. Marea diversitate de preferințe a impus completarea „repertoriului” cu activități noi. Site de studenți paractice, literare, artistice, formative noastre artistice și la cercurile de artă plastică, foto etc. Nu de mult au fost înființate „Clubul cineafilei”, care concurează serios Cineaclubul, și cercul „Prietenii filmului pe 6 mm”, ambele bucurându-se de o mare popularitate. Se află în curs de amenajare un club-bar studentesc.

Dem, discutiile purtate pe această temă, s-a desprins ideea că chibzuirea timpului viitorilor intelectuali trebuie să acopere într-un grad tot mai înalt preocupările diferitelor factori de răspundere, ale cadrelor didactice. U.T.C.-ului, asociațiilor studențului și desigur, în primul rând, ale studenților înșiși. „Ului studentului, constituie permanentă a lui „fugit irreparabile tempus”. Irreversibilitatea timpului îndeamnă la folosirea lui rațională.

Academicianul Eugen Rădulescu făcea, între altele, o remarcă cu care îmi permit să închei rândurile de față: „Cadrele didactice universitare, organizația U.T.C. și asociațiile studenților, toți cei care răspundem într-un fel sau altul de pregătirea viitorilor specialiști ai țării, trebuie să ne facem timp, cât mai mult timp pentru timpul studentului”.

ANCHETA PE TEME DE ÎNVĂȚĂMINT

sint departe de bibliotecă) există și riscul de a nu răsi cariera de care ai nevoie chiar și pentru a folosi sala de lectură. Și, negândine ceea ce îți trebuie, de cele mai multe ori pentru faptul că manualul respectiv nu se află în bibliotecă într-un număr satisfăcător de exemplare, este obligat să mearse timpul și să caute alte posibilități de a-l procura sau să rămi la ceea ce-ti oferă cursul. Se mai întâmplă ca uneori studenții să „băiește” și piardă timp în căutarea de literatură de la profesorul, desi e în firea lucrurilor, a uitat s-o indice sau a indicat-o foarte vag. O altă sursă a pierderii de timp o constituie și lipsa unei activități culturale-sportive, bine organizate în cadrul Institutului și al facultăților. Amenajarea unor cluburi în incinta sau în apropierea cămineilor ar atrage cu siguranță atenția celor care își macină infructuos timpul. Aceste cluburi ar putea deveni locuri de întâlnire a studenților cu diferiți oameni de știință, scriitori și artiști; ele ar putea găzdui spectacole cinematografice cu filme mai ales documentare (în ce mă privește, as saluta, între multe altele,

Dem, discutiile purtate pe această temă, s-a desprins ideea că chibzuirea timpului viitorilor intelectuali trebuie să acopere într-un grad tot mai înalt preocupările diferitelor factori de răspundere, ale cadrelor didactice. U.T.C.-ului, asociațiilor studențului și desigur, în primul rând, ale studenților înșiși. „Ului studentului, constituie permanentă a lui „fugit irreparabile tempus”. Irreversibilitatea timpului îndeamnă la folosirea lui rațională.

Academicianul Eugen Rădulescu făcea, între altele, o remarcă cu care îmi permit să închei rândurile de față: „Cadrele didactice universitare, organizația U.T.C. și asociațiile studenților, toți cei care răspundem într-un fel sau altul de pregătirea viitorilor specialiști ai țării, trebuie să ne facem timp, cât mai mult timp pentru timpul studentului”.

Alexandru BRAD

- Un bărbat și o femeie: Patria — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30.
- Exorcizări: Sala Palatului (seria de filme de 2191 — orle 19,30). Republica — 8,30; 10,30; 12,45; 15; 17; 19,15; 21,30. București — 9; 11,15; 13,30; 15,30; 18,45; 21. Modern (completare Sfircuri, pasăre reptilă) — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Cind tu nu ești: Luceafărul (completare A. 20-a aniversare) — 9,30; 12; 15,45; 18,15; 20,45. Gloria (completare Orizont științific nr. 10/1967) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. Melodia (completare Mihail Kogălniceanu) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- Dragostea unei blonde: Central (completare Săptămânala) — 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18,15; 20,30.
- Program de filme de animație: Cineaclubul — 10; 12,30; 16,30.
- Regina zăpezii: Capitol (completare Piccolo) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
- O sută unu dalmatieni: Festival — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. Misionari — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; 21,30.
- Reînălțarea lui Surcouf: Victoria (completare În căutarea timpului pierdut) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45. Arta (completare Români și Marele Octombrie) — 9-16 în continuare; 18,15; 20,30.
- Manuela: Luceafărul (completare Ermita) — 9,30-15,45 în continuare; 18,15; 20,30.
- Program pentru copii: Doina — 9; 10; 11.
- Treizeci de ani de veselie: Doina (completare Orizont științific nr. 9/1967) — 12; 14; 16; 18,15; 20,30.

- Loana: Union (completare Măștiina tăcută) — 15,30; 18; 20,30. Munca — 16; 20,30.
- Desene animate: Union — 18.
- Ala Japonia: Timpu noi — 9-21 în continuare.
- Un taxi pentru Tobruk: Giulești (completare Alunmblu) — 10; 15,30; 18; 20,30.
- Jocuri neschimbate: Pervoiar (completare Gara)

cinema

- 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21. Excelsior (completare Sase mi de ani) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. Aurora (completare Dacă ai știut?) — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30.
- Contele Bobby, spuma veseliilor: Drumul Sării (completare Pictoriile din Uzdin) — 15; 17,30; 20. Cotroceni (completare Gustav Hădărescu) — 15,30; 18; 20,30.
- Al șaptelea continent: Dacia (completare Ostașii pădării) — 8-21 în continuare. Flacăra (completare Lacul lebedelor) — 15,30; 18; 20,30.
- Cea mai lungă noapte: Buzzești (completare Etemere) — 15,30; 18; 20,30.
- Zece negri mititei: Viitorul (completare Numal

Francis Munteanu și Constantin Diplan în piesa „Martin Bormann” de Marin Preda la Teatrul Național „I. L. Caragiale”. Regia Sorana Coroamă

„Cerul începe la etajul III”

Francis Munteanu, scenarist și regizor, deci „autor” al filmului „Cerul începe la etajul III”, își confirmă vocația romantică pe linia Dumas și Sue, dezvoltând motive de roman în foliole, așa cum, nu fără o anumită cochetărie, scrie că ar vrea să facă un Robbe-Grillet sau un Alain Resnais. Cu diferența că aceștia din urmă își complică limba-jul potrivit schemelor „nouvelle vague”, punând deoparte în spațiu și mai ales în timpul narativului. Ce-i drept, și Francis Munteanu manipulează timpul, între prezent și trecut, prin retrospectivii repetate, dar succedea a logicii și cronologiei e piină la urmă pe deplin respectată. De aici, o vizibilitate povestirii sale, accesibilă și imediată, forțată de interlocherii intelectuali. Dintr-un vapor ancorat în portul Constanța, coboară căpitanul Mihai (în-toldavea discretul, elegantul Silviu Ștănescu) și se îndreaptă în fuga spre gară, acolo unde într-un înalt pleacă spre interiorul țării și în vagonul restaurat înființase un prieten (mucaliul Ștefan Tăbălagă), căruia îi spune că se duce să se-nsoare într-un orașel de pe Dunăre; prietenul îi glăvesc atenția, în glumă, că nu face bine... De-acum înainte, filmul nu e decit o continuă acționare a poveștii și secolului lui, un fel de recapitulare, în imagini, a împrejurărilor în care și-a cunoscut logodnica, pe Ana (voiaia Irina Gărdescu), cu care — fără să știe — a trăit peripeții comune în timpul războiului și al luptei de rezistență antifascistă.

Francis Munteanu o anumită forță evocatoare, o anumită capacitate de a restitui fidel atmosfera episodului de viață. De altfel, regizorul-autor își creează un cort avantaj din împingerea înainte a povestirii pe fragmente, multe din ele având o valoare autonomă. Dintre acestea, mai izbutite mi s-au părut plimburile pe stradă, veghele sub ploaie a lui Tony (Emil Hossu).

Cronica filmului

Într-un îndrăgostit de Ana, momentul așteptării conspurative din tavanul „monologul” doctorului (Ch. Ionescu-Gion) și, în general, „recunoașterile” de locuri și de situații, prin efortul memoriei. În asemenea cazuri, și dialogul e mai funcțional, regisla replici necesare. Dimpotrivă, acolo unde începe să intre în cadente discursive, dialogul se încarcă de prisosuri, emite pretenții de analiză, pierzând din fluență și devenind rudimentar.

Dar Francis Munteanu e un romantic lipsit de lirism, în sensul că nu „interpretează” faptele și sentimentele, ci se mărginește să le expună limar, „obieciv” și secvențiale aproape că nuși comunică, alina o mare profunde angajări umane și poetice. N-ar fi exclus, astfel, să se topească și excesul de rigiditate — în cadrul și în montaj — cu care Francis Munteanu își reduce unora filmic povestirile (literare).

lanul Mihai ajunge la destinație pentru a constata că Ana s-a măritat și că a născut un copil. De unde această inconsecvență a eroinei? Frivolitate, slabiciune, „ereditate” subicioasă, neîncredere, nestăpânire? Femeie, murele făcătoare de copii, așa sună o vestită replică de tragedie, iar Francis Munteanu pare să-o preia pe a un epou. Și cu toate acestea, în ciuda unei asemenea răsușiri paradoxale, s-ar putea ca filmul să spună mai mult și mai profund. Anume, că amintirile, oricât de importante, nu sint în stare să asigure femeicică unor sentimente, că nu mai substanța prezentului poate să hrănească și să cimenteze o adevărată legătură de dragoste. Înțeles așa, filmul ar începe de acum înainte, deobindind în fine o tensiune problematică, dintr-o dispuțe etice. Din păcate însă, Cerul începe la etajul III se oprise aici, pe paravul știului-gară, unde ideea abia enunțată.

STINTA — factul al dinamismului

Ca un corolar al climatului prielnic dezvoltării gândirii originale, apar roadele potențialului propriu de inteligență. România socialistă și-a fâurit azi instrumente moderne de investigație în cele mai înalte domenii ale științei, cum este, de pildă, fizica nucleară. În cei zece ani de existență a Institutului de fizică atomică s-a format o serioasă școală de fizicieni care au adus contribuții precabile la studiul elementar, determinând însușirile aplicabile în economie a unor izotopi importanți, legate de aplicările fiziologice și izotopilor stabili. Fizicienii români au realizat și tribuți cercărilor efectuate în cadrul unor organizații internaționale de prestigiu ca Agenția internațională pentru energie atomică, Institutul unificat de cercări nucleare de la Dubna; ei depun, de asemenea, o rodnică activitate sub egida Centrului european de cercări nucleare de la Geneva (unde doi dintre ei sint noi membri ai comiteei de cercetare); întretin legături de cooperare științifică internațională cu Comisariatul pentru energia atomică din Franța, cu Centrul de fizică teoretică din Trieste, cu Institutul de fizică atomică „Niels Bohr” din Copenhaga etc.

Moment de mare importanță și pentru dezvoltarea vieții științifice din țara noastră, Congresul al II-lea al partidului a definit cu deosebită pregnanță locul ce revine științei în construcția noastră socialistă. În urma deciziilor congresului a luat ființă Comitetul Național al Cercărilor Științifice, ca organ de stat coordonator al întregii activități de cercetare, a fost elaborat — pentru înția oară — un program unitar de perspectivă al cercărilor, creându-se astfel premisele unei mai eficiente concentrări a forțelor științifice spre direcțiile de care depinde înaintarea rapidă a economiei și înflorirea continuă a culturii naționale. C.N.C.S.-ul oferă cadrul favorabil unei cooperări tot mai largi a oamenilor de știință cu întreprinderile, deschide căi noi și directe de contact între cercetători și specialiști din producție.

Începe la etajul III: Unirea (completare Dacă o lubuști) — 16; 18,15; 20,30. Lira (completare O noapte de vis) — 16; 18,15; 20,30. Profesorul aflat: Vitan (completare Maxim Gaspary) — 15,30; 18; 20,30.
- O fată fericită: Popolar (completare Oamenii deasupra norilor) — 15; 17; 19; 21. Progresul (completare Douăzeci de ani de comerț) — 15,30; 18; 20,30.
- Marele restaurant: Moșilor (completare Acolo unde Carpații înfloreau) — 15,30; 18; 20,30.
- Spectacul — ambele seri: Colentina — 15; 18,30.
- Oculul: Volga (completare Orașul fără străzi) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
- 200000: Florența (completare Doina) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Cine va deschide ușa?: Rahova (completare 1001 de desene) — 15,30; 18; 20,30.
- Clăuzunătorii: Orășani (completare Micii învătători) — 15,30; 18; 20,30.
- Fanfan la Vulpie: Cosmos (completare Vecinilor) — 16,30; 18,30; 20,30.
- Operațiunea Crossbow: Ferentari (completare Gustav și sfințelii) — 15,30; 18; 20,30.

Printr-un corolar al climatului prielnic dezvoltării gândirii originale, apar roadele potențialului propriu de inteligență. România socialistă și-a fâurit azi instrumente moderne de investigație în cele mai înalte domenii ale științei, cum este, de pildă, fizica nucleară. În cei zece ani de existență a Institutului de fizică atomică s-a format o serioasă școală de fizicieni care au adus contribuții precabile la studiul elementar, determinând însușirile aplicabile în economie a unor izotopi importanți, legate de aplicările fiziologice și izotopilor stabili. Fizicienii români au realizat și tribuți cercărilor efectuate în cadrul unor organizații internaționale de prestigiu ca Agenția internațională pentru energie atomică, Institutul unificat de cercări nucleare de la Dubna; ei depun, de asemenea, o rodnică activitate sub egida Centrului european de cercări nucleare de la Geneva (unde doi dintre ei sint noi membri ai comiteei de cercetare); întretin legături de cooperare științifică internațională cu Comisariatul pentru energia atomică din Franța, cu Centrul de fizică teoretică din Trieste, cu Institutul de fizică atomică „Niels Bohr” din Copenhaga etc.

Printr-un corolar al climatului prielnic dezvoltării gândirii originale, apar roadele potențialului propriu de inteligență. România socialistă și-a fâurit azi instrumente moderne de investigație în cele mai înalte domenii ale științei, cum este, de pildă, fizica nucleară. În cei zece ani de existență a Institutului de fizică atomică s-a format o serioasă școală de fizicieni care au adus contribuții precabile la studiul elementar, determinând însușirile aplicabile în economie a unor izotopi importanți, legate de aplicările fiziologice și izotopilor stabili. Fizicienii români au realizat și tribuți cercărilor efectuate în cadrul unor organizații internaționale de prestigiu ca Agenția internațională pentru energie atomică, Institutul unificat de cercări nucleare de la Dubna; ei depun, de asemenea, o rodnică activitate sub egida Centrului european de cercări nucleare de la Geneva (unde doi dintre ei sint noi membri ai comiteei de cercetare); întretin legături de cooperare științifică internațională cu Comisariatul pentru energia atomică din Franța, cu Centrul de fizică teoretică din Trieste, cu Institutul de fizică atomică „Niels Bohr” din Copenhaga etc.

tv

18,00 — La ordinea zilei. Organizația științifică a producției și a muncii. 18,30 — Pentru copii și tineretul școlar. Nole aventuri ale lui Robinson Crusoe. 19,00 — Măte și dulce și frumoașă. Emisiune de limbă română. 19,30 — Telem Jurnalul de seară. 19,45 — Agenda de vineri. 20,00 — Jurnalul de seară. Publicitate. 20,00 — Film serial: „Ivanhoe”. 20,30 — Nuntă la Rădăuți. 20,30 — Jurnalul de seară. 20,45 — Albumul săptămânii. 21,00 — Studiu miu. „Vocea amuzantă”. 21,00 — Jurnalul de seară. Interpretată Dana Comnea. 22,00 — Caruselul varietăților cu: Mahalia Jackson; Tullietta Greco, Stella Vitti, Vico Torianni, Hilde Brühl, Isabelle Aubret, Sorușle Kessler, Pierre Etiax. 23,00 — Jurnalul de seară. 23,00 — Jurnalul de seară. 23,00 — Jurnalul de seară. 23,00 — Jurnalul de seară.

teatre

- Opera română: Intoaracerea din adinuri — 19,30.
- Teatrul de stat de operă: Secretul lui Marco Polo — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Regina de Navarra — 19,30. (sala Studio): Castiliana — 19,30.
- Teatrul de comedie: Capul de rățol — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Sclitu Măgureanu nr. 1): Livada cu vișni — 20. (sala din str. Al. Sahla nr. 76 A): Kean — 20.
- Teatrul „C. I. Notara” (sala Magheru): Spectacol „Lucian Blaga” — 19,30. Lovitura — 19,30. (sala Studio): Cind luna e albastră — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: Morisca — 19,30.
- Teatrul „Gândăricea”: Papucula — 10. Ileana Simțiana — 17. (sala Casel de cultură a ratonului 1 Mai): Vrăjitorul din Oz — 10.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Scandal la Boema — 19,30. (sala Victoria): Music-Hall — 20.
- Circuit de stat: Selecțiuni de Iarnă — 19,30.

teatre

Grupul de execuție a D.M.I., arată că, pentru a putea procura materialele speciale cu care se lucrează, ar trebui să se realizeze proiectele de restaurare cu cel puțin 6 luni înainte de începerea lucrărilor. „Or, eu nu am nici un proiect gata pentru noile șantiere pe care urmează să se deschidă în 1968. Că să vă exemplific mai bine cum lucrează unora proiectarea noastră, o să mă refer la Cetătuia de la Iasi, al cărei proiect de restaurare trebuia să fie completat în 1966. În luna mai 1966 am primit un de-vez, iar la 4 mai un al doilea devez de execuție. Până în august 1967

teatre

se angajează restaurări. În consecință, au de suferit mai ales monumentele mici, izolate. Situația este dificilă și pentru grupa de execuție a D.M.I. Constructorul restaurator trebuie să facă unora exhibiții ca să „respecte raportul amintit. La Hureze seful șantierului a fost avântat de zidul împrejmuitor al complexului; cind stă prost cu indicele amintit mai pune câteva cărămizi la zidul care se înalță, se înalță, în dauna aspectului general al monumentului. Concluzia care se impune este că activitatea de restaurare are nevoie de o reglementare proprie.

Soluții cu pecetea superficialității

Creșterea continuă a fondurilor destinate de stat protejării monumentelor creează posibilități pentru restaurarea și consolidarea tot mai multora dintre ele. Este important însă nu numai cine, și cum restaurăm. Vorbindu-ne despre calitatea deosebită a multora dintre restaurările realizate, cum sint cele de la Hanul Domnesc din Suceava, Iureșu, biserică de lemn din Suredet și complexul Curții domesti din Tirgoviște, cetatea cu biserică romanică din Cismădoara, biserică evanghelică din Sebeș, biserică din Demus, Cetatea de Scuan a Sucevei, ca să dam doar câteva exemple, participanții la ancheta noastră au atras atenția și asupra unor deficiențe. Nu sint rare cazurile cind se cheltuiesc sume mari, dar execuția restaurării este necorespunzătoare. Arh. A. PĂNOIU este de părere că sint foarte critice lucrările, în valoare de circa 2 milioane lei, făcute de Trusul regional de construcții din Iași, în care s-a adăugat aceluși Muzeu de artă din Cluj. Finalajul interior a fost făcut neglijent, s-a adoptat un sistem de iluminat nes-

CRITERIILE OCROTIRII MONUMENTELOR HISTORICE

nu mi s-a dat însă nici un detaliu de execuție și nici azi nu am detalii pentru șarpanță. Desori, după ce procur materialul, soluțiile de proiectare se schimbă. Nu spun că întirzierile în privința proiectării pot fi complet excluse, mai ales la monumente. Dar în nici un caz tărgărearea nu trebuie să fie tolerată. După cum am aflat la Direcția monumentelor istorice, activitatea grupelor de proiectare a fost discutată mai de mult și într-o sedință de partid, cu care priile a reieșit că în timp ce unii arhitecți sint domerati cu proiecte, alții nu prea au ce face. A fost însă o discuție sterilă pentru că nu s-au luat nici un fel de măsuri.

Dispersarea responsabilităților

Este evident că dacă vrem să salvăm o serie de monumente extrem de valoroase, trebuie să pornim de la o viziune de ansamblu asupra aceluși obiectiv, să luăm în calcul nevoia de reparări și în primul rând în funcție de importanța lor deosebită și hotărîm pe care le restaurăm mai întâi. Aceasta este greu de obținut în condițiile actuale cind răspunderea față de soarta monumentelor este fărîmîată. Pentru a rezolva această situație, trebuie să se asigure responsabilitate să fie asumată de un for unic și competent, investit cu puteri deosebite.

Inginerul MIHAIL ITIGAN, șef

de execuție și nici azi nu am detalii pentru șarpanță. Desori, după ce procur materialul, soluțiile de proiectare se schimbă. Nu spun că întirzierile în privința proiectării pot fi complet excluse, mai ales la monumente. Dar în nici un caz tărgărearea nu trebuie să fie tolerată. După cum am aflat la Direcția monumentelor istorice, activitatea grupelor de proiectare a fost discutată mai de mult și într-o sedință de partid, cu care priile a reieșit că în timp ce unii arhitecți sint domerati cu proiecte, alții nu prea au ce face. A fost însă o discuție sterilă pentru că nu s-au luat nici un fel de măsuri.

(Urmare din pag. 1)

taurării. Dacă la Brașov și Tg. Mureș, de pildă, există pe lângă D.S.A.R.C. un nucleu de proiectanți pentru restaurarea monumentelor, în alte regiuni nu se face nimic pentru realizarea proiectelor și execuția tehnică a lucrărilor.

Diracția monumentelor istorice a început lucrările de restaurare la complexul mănăstirii Secu, a căror valoare se ridică la vreo 9 milioane lei, deși monumentul era relativ bine conservat și nu necesita intervenție de stricți urgență, arată criticul de artă VASILE DRĂGUT, dar neglijează biserică din Strel, monument din secolul XIII, cu pictură din secolul XIV, în care plouă; de asemenea, la mănăstirea „Căru restaurare ar costa doar 300 000 lei, este scos din planul D.M.I. De ce? Pentru că nu oferă un șantier mare? Există monumente mici ale celor de zice pentru reparări, dar gata, dar lucrările întirzie, fondurile acordate de forurile locale rămin nefolosite, iar monumentele se distrug. Se degradează biserică din Geoagiu de Sus, raionul Alba, ansamblu de arhitectură și pictură din secolul XVI, care probează strîns relații de cultură între Transilvania și Tara Românească. Bolțile fiind prăbușite, ploaia îndăntur. Valorose monumente din lemn existente în aiunul Lăpuș la Răzoare, Cărpiniș, Cupșeni-Hat, Ungureni — ar putea fi salvate cu sume care variază între 15 și 20 000 lei. Curios este că în timp ce nu se găsește banii necesari pentru repararea unor asemenea buțerii arhitecturale, fonduri destinate restaurării se consumă în lucrări care nu sint absolut necesare sau urgente, de pildă construirea unor garduri de beton la biserică din zid de la Cimpu-lung de Tisa.

(Urmare din pag. 1)

„Dacă așa fi din nou student — sublinia scriitorul Dragos Vrinceanu — așa tine agenda pe masă, în care, de exemplu, mi-s însemnat mai înfii lista tuturor galeriilor și muzeelor de artă, propunându-mi să le vizitez pe toate într-un interval de timp dat; după care mi-s fixa ca obligație să mă întorc adătu în aceste locuri unde am nuntite opere de artă mi-au reținut în chip particular atenția. Pentru acestea din urmă sau pentru o parte din ele, mi-s stabil, ca proiect absolut necesar de îndeplinit, să consuz în luna următoare, în presupusa mea agenda ar figura si vizite la bibliotecă, în afara obligatiilor de studiu, de unde mi-s lua căsă, pentru o perioadă de timp, cărțile de referență, arti, sintă — în afară de acelea care imi cad întîmplător în mînă. Teatrul și expozițiile ar trebui să-si aie un calendar personal. Sportul — dar nu numai sportul respectiv ci și cel activ și schimbărilor de viață locală, ca să restrîng, ar putea conține, la un nivel cât mai redus, posibilitatea divarării și a cheltuirii timpului fără scop”.

„Într-un caz deosebit de interesant — spune acad. Dragos Vrinceanu — în anul IV la Facultatea de fizică din București, studentul nu s-a organizat organizarea timpului său, pe care poate să-l chivernisească folosindu-l în afara de acelea care imi cad întîmplător în mînă. Teatrul și expozițiile ar trebui să-si aie un calendar personal. Sportul — dar nu numai sportul respectiv ci și cel activ și schimbărilor de viață locală, ca să restrîng, ar putea conține, la un nivel cât mai redus, posibilitatea divarării și a cheltuirii timpului fără scop”.

(Urmare din pag. 1)

„Într-un caz și în altul — ne spune studentul Radu Popescu, din anul VI al Institutului de arhitectură „Ion Mincu” din Capitală — intervenția „cercărilor didactice, a organizației U.T.C. ar trebui să fie promptă. Altfel, pot apărea așa-zisele „neadapări” la ritmul studiilor superioare, ritm care lasă în exclusivitate tineretului începător posibilitatea „parcăleții” timpului și efortului. Creșterea folosirii unor timpului — continuă viitorul arhitect — este determinată în primul rînd de pasiunea studentului de a se realiza, de seriozitatea cu care se pregătește pentru viitoarea sa profesie. În funcție de aceasta el poate aprecia, după părerea mea, valoarea fiecărei ore. Altfel nu-mi explic „afuțarea” permanentă, aproape a acelorși oameni, la baruri și cafenele și în locuri, irosind timp și energie și astfel — ceea ce este mult mai grav — posibilitatea de a-si cristaliza și permanentiza cunoștințele. Unii consideră timpul, de după orele de facultate (pe care eu refuz să-l numesc „liber”) drept o pauză în procesul de formare și desăvîșire a personalității lor”.

(Urmare din pag. 1)

„Bineînțeles — intervine din nou în discuție scriitorul Dragos Vrinceanu — teoretic, distribuția scopurilor zilnice ale studiului trebuie o chestiune care ar trebui lăsată la liberul arbitru al tinerilor, ca un domeniu unde ei ies de sub orice constrîngere (de exemplu de sub constrîngerea normală a programului obligativ de studiu) și să-si și-si inițiativa de autoorganizare a existentei. Așa mi se pare, cel puțin, a sta lucrurile teoretic. Practic însă...”

„Într-un caz și în altul — ne spune studentul Radu Popescu, din anul VI al Institutului de arhitectură „Ion Mincu” din Capitală — intervenția „cercărilor didactice, a organizației U.T.C. ar trebui să fie promptă. Altfel, pot apărea așa-zisele „neadapări” la ritmul studiilor superioare, ritm care lasă în exclusivitate tineretului începător posibilitatea „parcăleții” timpului și efortului. Creșterea folosirii unor timpului — continuă viitorul arhitect — este determinată în primul rînd de pasiunea studentului de a se realiza, de seriozitatea cu care se pregătește pentru viitoarea sa profesie. În funcție de aceasta el poate aprecia, după părerea mea, valoarea fiecărei ore. Altfel nu-mi explic „afuțarea” permanentă, aproape a acelorși oameni, la baruri și cafenele și în locuri, irosind timp și energie și astfel — ceea ce este mult mai grav — posibilitatea de a-si cristaliza și permanentiza cunoștințele. Unii consideră timpul, de după orele de facultate (pe care eu refuz să-l numesc „liber”) drept o pauză în procesul de formare și desăvîșire a personalității lor”.

(Urmare din pag. 1)

„Bineînțeles — intervine din nou în discuție scriitorul Dragos Vrinceanu — teoretic, distribuția scopurilor zilnice ale studiului trebuie o chestiune care ar trebui lăsată la liberul arbitru al tinerilor, ca un domeniu unde ei ies de sub orice constrîngere (de exemplu de sub constrîngerea normală a programului obligativ de studiu) și să-si și-si inițiativa de autoorganizare a existentei. Așa mi se pare, cel puțin, a sta lucrurile teoretic. Practic însă...”

(Urmare din pag. 1)

„Bineînțeles — intervine din nou în discuție scriitorul Dragos Vrinceanu — teoretic, distribuția scopurilor zilnice ale studiului trebuie o chestiune care ar trebui lăsată la liberul arbitru al tinerilor, ca un domeniu unde ei ies de sub orice constrîngere (de exemplu de sub constrîngerea normală a programului obligativ de studiu) și să-si și-si inițiativa de autoorganizare a existentei. Așa mi se pare, cel puțin, a sta lucrurile teoretic. Practic însă...”

(Urmare din pag. 1)

„Bineînțeles — intervine din nou în discuție scriitorul Dragos Vrinceanu — teoretic, distribuția scopurilor zilnice ale studiului trebuie o chestiune care ar trebui lăsată la liberul arbitru al tinerilor, ca un domeniu unde ei ies de sub orice constrîngere (de exemplu de sub constrîngerea normală a programului obligativ de studiu) și să-si și-si inițiativa de autoorganizare a existentei. Așa mi se pare, cel puțin, a sta lucrurile teoretic. Practic însă...”

(Urmare din pag. 1)

„Bineînțeles — intervine din nou în discuție scriitorul Dragos Vrinceanu — teoretic, distribuția scopurilor zilnice ale studiului trebuie o chestiune care ar trebui lăsată la liberul arbitru al tinerilor, ca un domeniu unde

Concursul de admitere în învățământul superior

Ministerul Învățământului anunță:
 Concursul de admitere în învățământul superior pe anul universitar 1968/1969 se va desfășura după cum urmează:
 Învățământul de zi și seral: etapa I - între 5 și 15 iulie 1968, etapa a II-a - între 5 și 15 septembrie 1968, numai la facultățile și secțiile care nu și-au completat

locurile planificate în urma concursului din iulie;
 Învățământul fără frecvență: între 5 și 15 septembrie 1968.
 Condițiile de admitere și probele cerute pentru fiecare facultate și secție se vor anunța la timp prin presă, prin afișarea la institutele de învățământ superior și prin broșura „Admiterea în învățământul superior 1968”.

Cronica zilei

In cea de a doua zi a turneului pe care-l întreprind în regiunea Brașov, artiștii din Ansamblul popular mongol au prezentat miercuri seara un spectacol în orașul Sf. Gheorghe. Cîntecele populare mongole din folclorul vechi și nou au fost primite cu căldură de public.

(Agerpres)

Expoziție consacrată Revoluției de la 1848

CLUJ (corespondent „Scinteia”). — La Biblioteca centrală a Universității din Cluj s-a deschis expoziția „Revoluția de la 1848, moment al afirmării ideii de unitate națională la români”. Expoziția face parte din ciclul „Momente din lupta poporului român pentru afirmarea și înfăptuirea unității naționale”. Sunt expuse documente, fotografii din arhivele din țară și străinătate privind mișcările social-politice și tendințele de unitate, premergătoare Revoluției de la 1848; revoluțiile europene și eoul lor în țările române; acțiuni pentru emanciparea națională și socială; revoluționarii ardeleni în Țara Românească și Moldova și revoluționarii moldoveni și munteni în Transilvania etc. Expoziția este organizată de către Arhivele Statului în colaborare cu biblioteca Academiei și cea a Universității.

General-colonel în rezervă DOMBROVSKI VICTOR

La 2 ianuarie 1968 a încetat din viață general-colonel în rezervă Dombrovski Victor.
 Născut la 1 iunie 1887 în comuna Curtășii, regiunea Suceava, a urmat cursurile Școlii de ofițeri de cavalerie Tîrgoviște pe care a absolvit-o în anul 1908.
 În primul război mondial a participat la luptele împotriva dușmanilor coteropitori, distingîndu-se printr-un înalt simț al datoriei față de patrie, îndeplinind cu devotament misiunile ostășești. În anii rezistenței împotriva dictaturii militare antonesciene, răspunzînd chemării Partidului Comunist Român, s-a alăturat grupului de ofițeri și generali patrioți care au sprijinit insurecția armată antifascistă din august 1944.
 După eliberarea țării de sub ju-

gul fascist a fost numit primar general al orașului București, funcție pe care a îndeplinit-o pînă în anul 1948, cînd a ieșit la pensie.
 Pentru meritele sale a fost decorat cu Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I, Ordinul „23 August” clasa a II-a și a III-a, Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a și alte ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.
 Încetarea din viață a generalului Colonel în rezervă Dombrovski Victor constituie o dureroasă pierdere. Amintirea sa va rămîne neștersă pentru toți cei care l-au cunoscut.
 Comitetul organizatoric al veteranilor din războiul antifascist

ROMÂNIA în conștiința lumii contemporane

Publicăm în continuare paginile „România în conștiința lumii contemporane”, apărute la 30 decembrie, impresile despre România ale unor personalități de peste hotare care ne-au vizitat țara.

Jens OTTO KRAG
 Primul ministru al Danemarcei

Dorința de pace

Cînd am avut ocazia de a vizita România vara trecută, mi-am format o impresie foarte clară privind dezvoltarea economică a țării dumneavoastră. A fost plăcut pentru mine să-mi pot da seama că această prosperitate este însoțită de o dorință profundă pentru o mai bună înțelegere între popoarele Europei fără deosebire de sistemele sociale în care trăiesc.

Relațiile dintre România și Danemarca sînt caracterizate printr-o dor-

rință comună de pace, respect reciproc pentru dreptul popoarelor de a-și alege singure sistemul social și prin posibilitatea existentă de ambele părți de a se angaja pe tărîmul unei colaborări practice.

Urez României cât mai multe succese în eforturile sale susținute pentru dezvoltarea economiei, ca și pe arena politică internațională, pe baza principiilor de mai sus.

Rafael ALBERTI,
 Maria TERESA LEÓN
 scriitori spanioli

O țară înțeleaptă

Au trecut deja douăzeci de ani! Tîna Republică română și-a pus vestimentul veseliei pentru a-și sărbători și noi sîntem alături de ea. În această lume de neliniști și amenințări, a apărut miracolul țării socialiste, miracolul speranțelor omenești. Salutăm transformarea acestei țări, munca sa entuziastă, industria înflori-

toare, literatura, arta și gingășia populară a meșterilor care n-au uitat cuțitul, furca, cîntecul, jocul, dar nici cana de vin închinată în ziua de sărbătoare.

România a crescut cu douăzeci de ani. E o țară înțeleaptă, bogată, un adolescent pe care îl salutăm cu stimă.

Jacques LASSAIGNE
 președintele Asociației internaționale a criticilor de artă

Un popor care-și înalță viitorul

Dezbaterea care s-a instaurat la București cu prilejul coloanei lui Brăncuși, între critici de artă, universitari și directori de muzee din peste douăzeci de țări, arăta în chip interesant cum conjugarea cercetărilor din țări deosebite ne ajută să descoperim adevărul istoric și interesul adînc al unei opere.

Trebuie să instaurăm un dialog susținut între artiști. Însă nimic nu înlocuiește contactele personale și contactul cu operele înseși. Pentru cei care văzuseră deja cu atîta interes, la Biennale de la Paris, selecții ale tinerilor artiști români, era extrem de util să luăm contactul la București, cu valorile primordiale ale artei românești. Cît privește trecutul, muzeele naționale, care se prezintă acum magnific, dau o imagine justă despre ceea ce a știut să exprime un popor sensibil, adică tributul miracolelor firii, stăpîn pe tehnicile cele mai rafinate (mai ales în ce privește lucrarea lemnului). În veacul al XIX-lea și la începutul veacului al XX-lea, puternicele temperamente, Grigorescu, Andre-

escu, Luchian, au știut să dea o formă originală aventurilor lor individuale, tragice adesea. Generația următoare, Pallady, Petrescu, a exprimat un sentiment de fericire intimă, oarecum înăbușită. Brăncuși, desprinzînd opera de tot ce era accidental, anecdotic sau efemer, a afirmat permanența temelor esențiale ale vieții.

Astăzi artistul se află în fața unei lumi noi, la a cărei edificare contribuie și dînsul. Noilor probleme care-l asaltează, îl trebuie să le dea o soluție plastică, dar fără a sacrifica nimic din moștenirea la care e părtaş, ca radios colorist, ca meșter priceput al pietrei și al lemnului, ca decorator și neobosit melodist. O întreagă serie de expoziții ne-au dat puțînă să cunoaștem lucrurile interesante, variate, pe care și le propun tinerii artiști de astăzi; am citit în ele — cu certitudine — nu numai ceea ce-i mai bun în patrimoniul ancestral, dar de asemenea entuziasmul și elanurile unui popor care-și înalță cu nerăbdare viitorul său fericit.

Sam RUSSELL
 șeful secției de politică externă a ziarului „Morning Star” — Anglia

Noile orizonturi ale tineretii

Călătorind nu de mult prin România și văzînd atîtea impresionate transformări înregistrate în toate sferile activității umane, mi-am putut da seama cît de frăpent este contrastul între țara de acum 20 de ani și România de astăzi, liberă, suverană și independentă. Asa cum am învățat, din experiență, atîtea state și popoare, suveranitatea și independența unei țări pot fi asigurate atunci cînd se sprijină pe forțele ei economice și politice. Acest lucru se reflectă în dezvoltarea actuală a României. Și am înțeles că nu întîmplător un observator extern, cum este Comisia economică O.N.U. pentru Europa, a afirmat că România a înregistrat unul din cele mai înalte ritmuri de dezvoltare economică.

Citirele înseamnă foarte mult pentru statisticienii, dar eu unul, atunci cînd am vizitat, de pildă, Combinatul petrochimic din Ploiești, am văzut cu propriii mei ochi aceste realizări. Ploieștii erau cunoscuți în Marea Britanie cu mult înainte de război, ca centrul industriei petroliere a României, însă eu am avut prilejul să asist la progresul Ploieștilui văzînd a ceea ce ochii și constatăm că în industria petrochimică folosește aurul negru în avantajul României. Am aflat cu interes că circa jumătate din echipamentul acestor instalații ultramoderne este fabricat în România.

Tot ceea ce am văzut în decursul vizitei mele a confirmat în mod nelăzimit aprecierile Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, în sensul că anii din urmă au fost ani buni „pentru consumatorul român”. Omul nu poate însă trăi numai cu pline; or, eu am fost deosebit de impresionat și de starea de spirit și de entuziasmul pe care l-am vădit printre studenții de la București și Cluj atunci cînd am vizitat căminele, sălile lor de curs. Vizita mea la noile cămine studențesci de la Grozăvești, precum și convorbirile mele cu tinerii studenți și studente, care au azi posibilitatea de a studia în condiții atât de splendide, mi-au arătat — dacă mai era nevoie să arate — marile avantaje oferite noii generații de către socialism. Dacă acești studenți privesc cu încredere spre viitor și spre noi orizonturi, eu am constatat că au toți o suficient de profundă preocupare pentru tra-

ditiile românești, chiar și atunci cînd îl învață pe un străin ignorant secretele „Perinietei”.

Se spune în mod curent că viitorul aparține tineretului. Numai într-o țară socialistă sînt puse la dispoziția tinerilor resurse atât de enorme și nu există nici o îndoială că dezvoltarea tumultuoasă a României în ultimii 20 de ani se datorează faptului că Partidul Comunist Român și guvernul român au dedicat atât de multă grijă și atenție dezvoltării resurselor umane ale țării.

„U-650” pe ogoarele Iranului

(Urmare din pag. 1)

nești. În decorul montan, privim zăpada la mare distanță, pe înălțimi. Pe o platformă de beton, în curtea fermei de stat este expusă o largă gamă de mașini, aproximativ 30 de tipuri, destinate unor operațiuni agricole variate. O brigadă de tractoare, tot românești, stă gata pregătită să înceapă demonstrația. Încă cu câteva zile înainte de deschiderea, presa iraniană informase despre expoziție publicul interesat, care a venit în număr mare să facă cunoștință cu produsele industriei noastre. Printre cei prezenți se află reprezentanți ai ministerelor economiei, agriculturii și reformei agrare, oameni de afaceri, delegați din partea cooperativelor și societaților țărănești, fermieri.

Întreaga asistență cercetează cu atenție mașinile, în timp ce inginerul

BIRMANIA LA DOUA DECADENI DE INDEPENDENȚĂ

Deasupra cupolei aurite a celebrei pagode Shwe Dagon din Rangoon se fardă înalt pentru prima dată, la 4 ianuarie 1948, steagul Uniunii Birmane. Poporul birman trăia un moment istoric — proclamarea independenței, aspirație fierbinte a numeroase generații de înnațiși.

Împlinirea a două decenii de la această dată memorabilă este pentru poporul birman un prilej de bilanț; a fost o perioadă pe cît de grea, pe atît de bogată în realizări. Birmania a înfăptuit transformări economice în toate sectoarele vieții înnoicite și sociale. Am cunoscut această țară în plin efort de edificare, poporul birman afirmîndu-se ca un activ constructor al țării sale independente.

Poate că cea mai de seamă realizare din acești ani este redresarea agriculturii, ceea ce a făcut ca Birmania să devină unul din marii exportatori de orez din lume. Aproximativ o treime din suprafața arabilă a fost trecută în folosința țărănilor fără pămînt sau cu pămînt puțin. Guvernul a întreprins, totodată, largi lucrări de hidroameliorații în zona centrală a Birmaniei, se preocupă de dotarea agriculturii cu mașini și unelte agricole.

În acești ani au fost naționalizate companiile străine, băncile, comerțul exterior și o mare parte a celui interior, majoritatea școlilor și spitalelor. A luat naștere un sector de stat care se dezvoltă și capătă preponderanță. El controlează în prezent peste 80 la sută din producția industrială extractivă și peste 50 la sută din cea de prelucrare. Pe harta Birmaniei au apărut importante obiective economice, alte proiecte îndrăznețe sînt în curs de realizare.

Deși dispune de importante bogății naturale — minereuri de plumb, coșitor, zinc, wolfram în partea de est și nord-est, exploatarea de pietre semipretioase, zăcămintele de gaze și petrol în partea centrală, păduri cu lemn de esență valoroasă — Birmania nu a beneficiat niciodată în trecut de aceste resurse; parte din ele fuseseră

arendate de marile trusturi străine pentru multe decenii, parte au rămas neexplorate. Cel mai elocvent exemplu îl oferă industria petrolieră. Începînd de la cel de-al II-lea război mondial, producția anuală de țieți se ridică la circa 1 milion de tone. „Subsolul negru” stors din adîncurile Aburului birman era pomat însă în afara petriului țării fiind cules străinătății. Prin naționalizarea societății „Burma Oil Company” s-au pus bazele unei industriei petroliere noi, cu capital de stat. Exploatarea și comercializarea produselor de țieți au fost preluate de P.O.I. (People's Oil Industry). Vechile cimpuri petroliere de la Chauk, Yenangyaung, Yenangyat au fost repute în valoare, concomitent cu prospectarea și darea în exploatare a unor zone noi, cum sînt cele de la Myanaung și Promle. La acest efort au participat și o serie de ingineri și tehnicieni români, în cadrul unui contract de asistență tehnică încheiat între statul român și guvernul revoluționar al Birmaniei.

Am lucrat cu colegii birmani timp de doi ani la explorări geologice. Ne-am sătut uita diferențele acestor oameni. Erau nevoiți să străbată, anșori, zone virgine pe sute de kilometri, riscîndu-și viața. Nu dădeau însă niciodată înapoi, fiind mînași de dorința fierbinte de a-și aduce contribuția la propășirea țării lor.

Am petrecut mai multe luni de viață în zona munților Pegu Yoma, în cele din vitrege, departe de orice aşezare omenească. Am simțit însă tot timpul căldura prieteniei colegilor birmani. Au fost luni de muncă intensă de căutare; ne-am împărtășit reciproc din experiența acumulată. Aveam să mă conving că sentimentele de prietenie pe care le nutrește poporul român față de poporul birman — expresia a bunelor relații de prietenie și colaborare dintre țările noastre — sînt au un corespondent identic în Birmania independentă.

Teodor FILIMON, geolog

HOTĂRÎRI ALE C. C. AL P. C. BULGAR ȘI ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

SOFIA 2. — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar și Consiliul de Miniștri, întrunite într-o sesiune comună, au adoptat o serie de hotărîri în domeniul economic și social.

Potrivit acestor hotărîri, începînd din 1968 în întreprinderile din județele Gabrovo și Stara Zagora, precum și în aproximativ 80 de întreprinderi din alte județe se va trece la săptămîna de lucru de cinci zile, ziua de lucru va fi de 8 ore și jumătate. În anii 1969 și 1970 această măsură se va aplica și în restul întreprinderilor și instituțiilor, cu excepția celor din domeniile agriculturii, creșterii sănătății și învățămîntului.

Pe de altă parte, în scopul creșterii rentabilității sectorului zootehnic și al intensificării coînterării materiale a lucrătorilor din acest sector, se stabilesc noi prețuri de achiziție majorate la unele produse animale, urmînd să fie operate o serie de corective la veniturile anuale ale uneltor mîri alimentare. Vor urma astfel modificări prețurilor la unele servicii, taxele de transport urban și școlii. De la 15 iulie 1968 va fi majorate cu circa 10 la sută pensiile mici.

Au fost adoptate, de asemenea, măsuri pentru sprijinirea creșterii natalității. Familiile cu trei sau mai mulți copii vor beneficia de reducerea taxelor pentru căminele de copii, prioritate la angajarea în serviciu, la obținerea sau cumpărarea de locuințe, burse de învățămînt etc.

„Forțele de stînga și democratice trebuie să-și stringă rîndurile” REZOLUȚIE A P. C. DIN INDIA

Într-o rezoluție a Consiliului Național al Partidului Comunist din India se arată că guvernele democratice constituite în unele state, unde partidele de stînga au majoritatea, s-au dovedit instrumente puternice în lupta maselor populare împotriva claselor posesoare, pentru afirmarea drepturilor muncitorilor, țărănilor și altor pături exploatate și pentru înălțarea unității tuturor forțelor de stînga și democratice. Din această cauză, forțele de dreapta din aceste state și autoritățile centrale formate din Partidul Congresului fac totul pentru a învinge și răsturna aceste guverne, exercitînd asupra lor o presiune economică, financiară, politică și propagandistică.

Actuala ofensivă împotriva democrației parlamentare afirmă rezoluția — nu este altceva decît reflectarea puterii crescînde a monopolurilor asupra vieții noastre politice și economice și a întăririi activității

forțelor reactionare. Ofensiva reacțiunii se desfășoară într-o situație de criză economică acută și de mai multe concesiuni făcute monopolurilor americane și indiene, de noi atacuri împotriva nivelului de viață al muncitorilor indieni.

În această situație, P.C. din India consideră că toate forțele de stînga și democratice reprezentate în diferite guverne ale statelor democratice trebuie să-și stringă rîndurile, să-și întărească unitatea și să dezvolte o puternică mișcare de masă în toată India în apărarea democrației parlamentare și a intereselor vitale ale muncitorilor.

„P.C. din India — incheie rezoluția — subliniază încă o dată rolul decisiv care revine partidelor de stînga în această situație critică. Unitatea lor strînsă este condiția indispensabilă pentru a înfrînge ofensiva reacțiunii”.

SPORT

În C.C.E. la handbal:

RAPID BUCUREȘTI 19

ADMIRA VIENA 10

Așezată la Viena, în turul doi al „Cu și campionilor europeni” la handbal (feminin), echipa Rapid București a dispus cu scorul de 19-10 (8-4) de Admira Viena. Din rîndul învingătoarelor s-a remarcat în mod special Elena Hedeșiu, auttoare a șapte puncte.

Returul meciului este programat pentru data de 7 ianuarie, la București.

TENIS

ION ȚIRIAC învingător la Calcutta

Tenismenii români au obținut un succes în campionatele de est din India ce se desfășoară la Calcutta. După victoria reșturată în proba de dublu de către Ion Țiriac și Ilie Năstase, în finala sîmbetei de simplu Țiriac l-a învins pe Mukherjee cu scorul de 6-4, 4-6, 6-2, 5-7, 6-4. Meciul a durat peste 2 ore și a fost urmărit cu interes de aproximativ 3000 de spectatori.

ȘAH

La Hastings, Florin Gheorghiu se menține pe prim plan

Turneul internațional de șah de la Hastings a fost reluat cu runda a 6-a, în care campionul român Florin Gheorghiu a remizat cu Andrew Whiteley (Anglia). Tot la egalitate s-au încheiat și partidele Keene — Ostojic, Basman — Kaplan, Hort — Stein. Partida Hastson — Suetin a fost întreruptă. Clasament: 1-2. Gheorghiu

Cabanele din munți vă așteaptă Foto: S. Cristian

NOUTĂȚI TURISTICE

TELESCHI DE MARE VITEZĂ LA POIANA BRĂȘOV

La Poiana Brașov, în apropierea noului hotel turistic, s-a dat în exploatare un teleschi modern, de mare viteză. El are posibilitatea să transporte, în fiecare oră, peste 300 de schiori. Pornirea, oprirea și alte comenzi se efectuează automat. Agregatele și dispozitivele noului teleschi au fost livrate de uzinele de autocomioane, de tractoare și de alte unități industriale din regiunea Brașov.

EXTINDEREA COMPLEXULUI „CARAIMAN” DIN BUȘTENI

O veste pentru amatorii de drumeție: complexul turistic „Caraiman”, situat în centrul stațiunii Busteni, a fost extins cu o nouă construcție care poate găzdui 80 de persoane. Ea cuprinde camere cu 2-3 și 6 paturi, fiecare încăpere dispunînd de confortul hotelurilor moderne (Agerpres)

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

LA „CRITERIUL EUROPEAN” DE HOCHETI PE GHEATĂ DE LA HELSINKI, rezerva formată din tineret, echipa Poloniei a învins cu 7-2 (2-0, 3-0, 2-2) echipa R. D. Germane, ocupînd locul 5 în clasament. Turneul se încheie astăzi. Echipa Cehoslovaciei, care a întrecut cu 4-3 pe cea a U.R.S.S., este virtuală cîștigătoare a competiției.

am timp să mă pregădesc pentru a obține o formă sportivă din cele mai bune. Timpul liber care-l am înainte examenului de candidat în științe mi-l petrec în mijlocul familiei mele”.

MARELE PREMIU AUTOMOBILISTIC AL REPUBLICII SUB-AFRICANE (formula 1), desfășurat la Johannesburg, conțînd pentru campionatul mondial, a fost cîștigat de scoțianul Jim Clark. Pilotînd un „Lotus-Ford”, el a parcurs 328.305 km în 1h53'56"10 (viteza medie orară: 172,82 km). Au ocupat locurile următoare Graham Hill (Anglia) — 1h54'21"9/10 și Jochen Rindt (Austria) — 1h54'27".

ÎN TURNEUL DE HOCHETI PE GHEATĂ DE LA WINNIPEG, U.R.S.S. a învins cu scorul de 3-0 (1-0, 1-0, 1-0) Suedia. Cu o zi mai înainte, Canada întrecuse cu 3-2 Suedia. Pentru primul loc vor lupta echipele U.R.S.S. și Canadei.

LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE PATINAJ VITEZĂ DE LA OSLO, după două probe, în fruntea clasamentului se află norvegianul Stainssen. Proba de 5000 m a fost cîștigată de olandezul Peter Nottet, cronometrat în 7'35"2/10.

PRONOEXPRES

Nr. 1 din 3 ianuarie 1968
 EXTRĂGEREA I: 45 21 40 46 36 41 — 27 14
 FOND DE PREMII: 298.312 lei din care 67.598 lei report cat. I.
 EXTRĂGEREA A II-a: 17 6 30 31 12 49 — 24 44.
 FOND DE PREMII: 178.351 lei din care 9.291 lei report cat. I.

viața internațională

VIETNAMUL DE SUD

Patrioții au atacat baza de la DA NANG

SAIGON 8 (Agerpres). — Unități ale Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud au declanșat miercuri dimineață un puternic atac cu rachete asupra bazei americane de la Da Nang. Timp de aproape 10 minute, asupra bazei au fost aruncate peste 30 de rachete de 122 mm. Au fost distruse sau avariate patru avioane americane și au fost provocate incendii.

Agencia V.N.A. a dat publicității un comunicat al agenției sud-vietnameze de presă „Eliberarea” în care se anunță că în cursul anului 1967 unitățile Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud au scos din luptă 365.000 de soldați inamici, din care 170.000 americani și „alții” ai acestora. Au fost, de asemenea, distruse sau avariate 3.200 avioane, 8.500 vehicule militare, 730 pluse de artilerie, 200 de nave, numeroase trenuri militare, poduri strategice, depozite de muniții și au fost capturate zeci de mii de arme și însemnate cantități de echipament militar.

Agencia „Eliberarea” notează că pierderile provocate inamicului în anul 1967 sînt cu 50 la sută mai mari decît în 1965 și cu o treime mai mari ca în 1966.

„Dacă S.U.A. doresc să poarte tratative cu R.D. Vietnam, ele trebuie să înceteze necondiționat bombardamentele”

Declarațiile lui Nguyen Duy Trinh, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam

HANOI 1 (V.N.A.). — Cu prilejul unei recepții oferite de Comitetul Central al Partidului grec de muncesc din Vietnam și guvernul R. D. Vietnam în cinstea delegației guvernamentale și de partid a R. P. Mongole care vizitează R. D. Vietnam, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Nguyen Duy Trinh, a declarat că, deși au suferit înfrîngerile grele, imperialiștii S.U.A. nu au renunțat încă la scopurile lor agresive. Ei au bombardat cu sălbăticie capitala Hanoi și orașul portuar Haiphong, au trimis noi trupe satelitare cu un efectiv de mii de oameni în Vietnamul de sud și, în același timp, au amenințat că vor extinde războiul în Cambodgia și Laos. Referindu-se la o serie de declarații ale președintelui Johnson, Nguyen Duy Trinh, a arătat că „acestea, deși pretinde că dorește tratative de pace”, a folosit pretextul „apărării securității S.U.A.” pentru a intensifica războiul și pentru a se crampona de Vietnamul de sud. În legătură cu intenția S.U.A. de a educa problema Vietnamului în fața Consiliului de Securitate, vorbitorul a subliniat că „O.N.U. nu are nici un drept să discute problema Vietnamului. Orice rezoluție în legătură cu problema Vietnamului, adoptată de Consiliul de Securitate al O.N.U., este nulă și neavenită”.

purta tratative cu S.U.A. în problemele care interesează”. Poporul vietnamez îi este foarte scumpă pacea, dar trebuie să fie o pace bazată pe adevărată independență și libertate — a spus vorbitorul. Atîc timp cît imperialiștii S.U.A. își continuă războiul de agresiune, cei 31 milioane de compatrioți ai noștri din ambele zone sînt hotărîți să lupte împotriva agresorilor S.U.A. pentru a apăra nordul, a elibera sudul și a pași înainte spre reunificarea pașnică a țării.

SITUAȚIA DIN CIPRU

INTENSĂ ACTIVITATE POLITICĂ LEGATĂ DE CONSTITUIREA UNUI „GUVERN PROVIZORIU” AL POPULAȚIEI TURCE

ANKARA 3 (Agerpres). — Agențiile occidentale de presă relatează că în prezent se desfășoară o intensă activitate politică legată de constituirea în Cipru, de către liderii populației turce, a unui „guvern provizoriu”. Intr-un interviu acordat ziarului „Bayram”, ministrul de externe al Turciei, İhsan Sabri Çağlayangil, a precizat că „nu există nici o legătură între recenta înțelegere greco-turcă privind criza cipriotă și reorganizarea comunității turce din insulă, prin formarea „cabinetului administrativ”, ce se ocupă de gestiunea propriilor afaceri”. „Sper, a continuat ministrul turc, că toate părțile interesate vor aprecia necesitatea imperioasă de a evita, în prezent, orice act susceptibil de a duce la o nouă creștere a tensiunii”.

În legătură cu hotărîrea guvernului cipriot de a declara persoana non grata pe Zeki Kuneralp, director general în Ministerul turc al

HAVANA Festivitățile consacrate celei de-a IX-a aniversări a revoluției cubane

HAVANA 3. — Corespondentul Agerpres, V. Stamat, transmite: Poporul cuban a sărbătorit la 2 ianuarie cea de-a IX-a aniversare a victoriei revoluției. În Piața Revoluției din Havana a avut loc o mare demonstrație consacrată acestui eveniment. În tribuna oficială se aflau conducătorii de partid și de stat ai Republicii Cuba, în frunte cu Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cuba, prim-ministru al Guvernului Revoluționar, Osvaldo Dorticos, președintele republicii, miniștri, comandanți ai forțelor armate. Au fost prezenți șefii și reprezentanții ai corpului diplomatic acreditați la Havana, printre care Vasile Mutaș, ambasadorul României. În tribună se aflau, de asemenea, delegați și invitați de peste hotare la Congresul culturii, care se va deschide la Havana, printre care delegația română, condusă de acad. Remus Rădulescu, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România.

Demonstrația a fost deschisă de o unitate militară alcătuită din elevi ai școlilor militare. Apoi, în piață și-au făcut apariția coloane de elevi și studenți. Prin fața tribunei oficiale au trecut în continuă detașamente de voluntari, „macheteros”, care participă la cea de-a 8-a zădărnă — campania de recoltare a trăsnetului de zădărnă. Fidel Castro a rostit apoi o cuvîntare în care s-a referit pe larg la succesele înregistrate de poporul cubanez în opera de construire a socialismului. El a vorbit despre sarcinile ce revin oamenilor muncii din Cuba în ridicarea productivității, realizarea obiectivelor în domeniul industriei, agriculturii, învățămîntului și culturii, apărării și consolidării cuceririlor revoluționare. În încheierea cuvîntării sale, Fidel Castro a exprimat hotărîrea Cubei de a sprijini lupta eroică a poporului vietnamez și a reafirmat solidaritatea poporului cubanez cu toate popoarele care luptă pentru libertate și independență națională.

PSEUDOAMNISTIA DIN GRECIA

3000 DE DEȚINUȚI CONTINUĂ SĂ RĂMÎNĂ ÎN ÎNCHISORI

Promisiunea premierului grec Papadopoulos făcută recent de a-i amnistia pe foști deținuți politici, de la Gheorghios Papandreu pînă la ultimul grec, intenționați din motive politice, nu a

fost transpusă în practică — anunță agențiile de presă. Pînă în prezent au fost amnistiați circa 100 de persoane. De asemenea, premierul grec anunșase personal că va fi eliberat și compozitorul Mikis Theodorakis, deputat E.D.Z. și lider al organizației democratice de finanțare Lambrakis. Dar, așa cum este cunoscut, Theodorakis continuă să se afle în închisoare. Mai mult, s-a anunșat că el ar avea trei condamnări care totalizează 27 de luni de închisoare. Potrivit decretului de amnistie nu vor fi amnistiați deținuții politici care au o condamnare mai mare de 6 luni închisoare.

Totodată, guvernul grec a anunșat că nu vor beneficia de amnistie deținuții politici considerați a prezenta un pericol pentru regimul actual. Pe insulele Yaros și Lerós, ca și în închisorile din Grecia continentală, se află, după unele surse, peste 3000 de deținuți. Din felul cum a fost redactat așa-zisul decret de amnistie, căruia i se poate da orice interpretare și din faptul că promisiunile făcute de premier în legătură cu problema amnistiei nu au fost transpuse în practică, observatorii politici și diplomații trag concluzia că între membrii regimului militar există contradicții.

Corespondentul din Atena al agenției France Presse relatează că guvernatorul Băncii Naționale a Greciei, Paraskevopoulos, și-a prezentat demisia. El a fost înlocuit, provizoriu, cu Karolos Arliotis, director general al Băncii funciare. În capitala Greciei s-a aflat, de asemenea, miercuri că a demisionat și vice-guvernatorul Băncii Naționale, Constantin Eliasko. După cum se știe, J. Paraskevopoulos a deținut în perioada 23 decembrie 1966 — martie 1967 funcția de prim-ministru al Greciei.

micșorarea cheltuielilor cu personalul militar american aflat în străinătate prin inițierea unor negocieri cu țările N.A.T.O. privind sporirea participării acestor țări la acoperirea cheltuielilor necesitate de staționarea trupelor americane în țările respective.

Agencia France Presse consideră hotărîrile luate de către președinte drept o „pilulă amară” pentru milioanele de alegători.

Planul Casei Albe a stimulat, în general, un val de reacții nefavorabile pe plan internațional. Se relevă că anunșînd programul de restricții, președintele a omis închiderea principalei căi de scurgere a dolarilor, și anume războiul din Vietnam. Ziarul vest-german „Handelsblatt” scrie că partenerii Washingtonului, deși înțeleg necesitatea „însășiilor dolarului”, nu vor putea coopera activ la această sarcină cît timp nu va fi înălțat războiul din Vietnam, „focul principal al incendiului”, adică al dificultăților pe care le înfrîmă moneda americană. De altfel, la Bonn, măsurile sînt numite „draconice” și se exprimă teama că ele vor împiedica supra exporturilor vest-germane în S.U.A.

Pe de altă parte, cunoscutul economist francez Jacques Rueff a declarat că: „Noile măsuri ale Administrației americane vor afecta în mod periculos schimburile internaționale, reanimînd spiritul protecționist și intensificînd cîntingentarea importurilor”.

Viorel POPESCU

MESAJE ȘI DECLARAȚII DE ANUL NOU

BERLIN

În mesajul de Anul Nou al lui Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. Germaniei, mană a obținut succese însemnate în toate domeniile. Subliniind că principala obiectivă al R. D. Germaniei în politica externă îl constituie asigurarea păcii, vorbitorul a reînnoit propunerea cu privire la încheierea unui acord de renunțare la forță între R. D. Germană și R. F. a Germaniei. „Menținem proiectul nostru de acord cu privire la stabilirea și cultivarea de relații, pe baza egalității în drepturi, între cele două state germane”, a declarat W. Ulbricht. El a propus, de asemenea, tratative între guvernele celor două state germane și între conducerea sindicatelor și ale altor organizații de masă cu privire la dezarmarea completă a ambelor state germane, la crearea unei zone demilitarizate în Europa centrală, renunțarea la producerea, achiziționarea și folosirea armii nucleare, precum și la depozitarea de focos nucleare pe teritoriul celor două state germane. W. Ulbricht a subliniat necesitatea ca guvernul R.F.G. să renunțe la pretenția de singur reprezentant al poporului german, să recunoască granițele existente în Europa, inclusiv granița dintre R. D. Germană și R. F. a Germaniei.

BUDAPESTA

În mesajul lui Pal Losonczy, președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, se arată că anul 1967 a fost pentru R. P. Ungară un an bogat în rezultate bune, un an de muncă și de pregătiri în vederea unor fapte mai însemnate. Ne vom continua activitatea în noul an la nivel mai înalt, cu scrierile mai mari și munca noastră, avînd o bază trainică, ne va duce tot mai aproape de țelul final: construirea deplină a socialismului.

Referindu-se la situația internațională, vorbitorul a amintit că S.U.A. duc un război inuman în Vietnam. Imperialiștii comit agresiuni și în alte părți ale lumii. De aceea, o problemă dintre cele mai importante în noul an este intensificarea luptei pentru pace și cooperare cu forțele progresiste.

PRAGA

În mesajul său de Anul Nou, Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace, referindu-se la problemele dezvoltării economice a țării, a arătat că, în anul care a trecut, economia națională a fost gospodărită în parte după noul sistem, cu metode noi și mai bune decît în anii precedenți.

În ceea ce privește planul dezvoltării economiei țării pe anul 1968, A. Novotny a arătat că el prevede o sporire continuă a producției și a veniturii naționale, precum și măsuri pentru creșterea nivelului de trai al populației. Antonin Novotny a subliniat că dezvoltarea socialistă a țării trebuie să se desfășoare în concordanță cu întreaga concepție de politică externă al cărei obiectiv este de a aduce și largi și pe viitor prietenia reciprocă, alianța și colaborarea cu țările socialiste.

VARȘOVIA

Anul 1967 a fost în general un an bun pentru țara noastră. Polonia populară a căpătat noi forțe și s-a consolidat pozițiile în Europa și în lume — a declarat W. Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., cu prilejul receptiei de Anul Nou.

El a felicitat pe oamenii muncii, care prin munca și eforturile lor au contribuit la succesele țării. Incendii războiului continuă să bîntuie în Vietnam, iar imperialismul american care poartă războiul pentru această pregătește extinderea acestui incendiu în întreaga Indochina — a spus W. Gomulka. El a adresat felicitări aliaților și prietenilor Poloniei, tuturor popoarelor și statelor care doresc să trăiască în pace și prietenie, tuturor țărilor și popoarelor care luptă pentru libertatea lor.

Edward Ochab, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, a arătat în mesajul său că sarcinile planului economic în 1967 au fost îndeplinite și depășite. Trebuie relevat în mod deosebit — a spus E. Ochab — rezultatele obținute în industrie și agricultură, care ne îndreptesc să considerăm că și sarcinile „ultimii” anului continuă a economiei noastre s. culturii naționale în 1968. În îndeplinire în întregime, iar în populară își va întări poziția în viața internațională. Polonia va apăra și pe viitor în mod conștient cauza păcii și va colabora în acest scop cu toți oamenii de bună credință.

ULAN BATOR

În mesajul de Anul Nou adresat de C.C. al P.P.R.M., Președintele Marelui Hural Popular și Consiliul de Miniștri al R. P. Mongole sînt relevate succesele și realizările obținute de poporul mongol în anul 1967 în traducerea în viață a noului program al P.P.R.M. și în întărirea sarcinilor celui de-al doilea an al celui de-al patrulea cincîni „Dorul mongol, se spune în mesaj, va fi un fierbinte saluț frățesc popoarelor țărilor comunității socialiste, apreciînd succesele lor grandioase și realizările în construirea socialismului și comunismului ca o contribuție prețioasă la cauza întăririi puterii sistemului socialist mondial.

ROMA

În noul an trebuie să depune toată energia pentru încetarea bombardamentelor barbare din Vietnam, pentru ca președintele să înceteze hăbucul armelor, pentru ca toate popoarele să se bucure de pace, dreptate și libertate — arată Luigi Longo în mesajul său de Anul Nou. Referindu-se la problema folosirii brațelor de muncă, ridicării nivelului de trai, învățămîntului, ocrotirii sănătății, el a chemat la promovarea unei politici de unitate a tuturor forțelor de stînga, muncitorești și democratice, laice și catolice pentru ca Italia să pășească pe o nouă cale a dezvoltării și progresului.

LONDRA

Anul 1968 va fi pentru Anglia „un an de ocazii, greuț și sacrificii”, a declarat premierul britanic Harold Wilson în mesajul său de noul an. El a adăugat că guvernul său a fost nevoit să-și revizuiască în 1967 politica „în lumina condițiilor internaționale și a unei situații financiare dificile”. Premierul britanic a subliniat că piatra de încercare a anului 1968 va fi felul în care Anglia „va reacționa la ocaziile care i se vor ivi”.

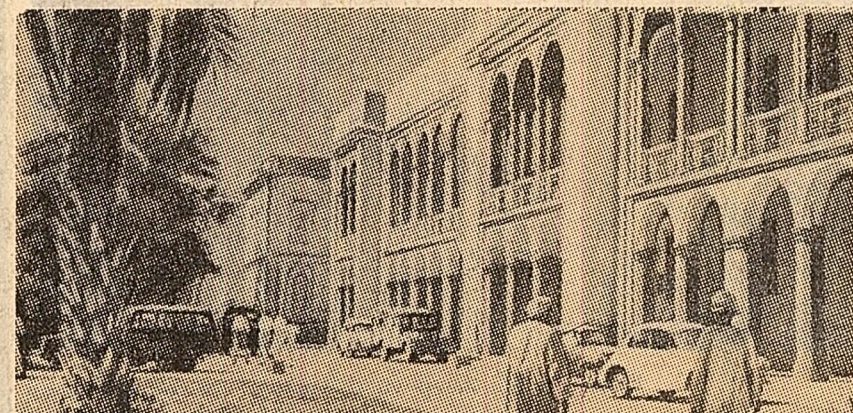
Interviurile acordate de L. I. Brejnev și A. N. Kosighin

Intr-un interviu acordat ziarului „Nepszabadság”, L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., arată că anul trecut țările socialiste au făcut noi pași înainte pe drumul progresului economic și social, s-a întărit colaborarea politică dintre ele. La aceasta — a spus el — și-a adus contribuția acordurile încheiate între țările socialiste, înfîlțirile periodice.

Evoacă lupta eroică a poporului vietnamez împotriva agresiunii imperialismului american și existența altor focare de război în lume. L. I. Brejnev a exprimat convingerea că anul 1968 va aduce noi succese în lupta împotriva politici imperialiste agresive, pentru consolidarea păcii popoarelor, pentru socialism. El s-a referit la necesitatea întăririi unității mișcării comuniste internaționale, a alianței forțelor antiimperialiste.

Vorbînd despre rezultatele poporului sovietic, L. I. Brejnev a arătat că producția industrială a crescut cu 10 la sută față de 1966, în agricultură s-au obținut, de asemenea, rezultate importante.

Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a declarat într-un interviu acordat agenției japoneze „Kyodo” că războiul dus de S.U.A. împotriva poporului vietnamez „capătă un caracter tot mai crud” și că „forțele militariste americane intenționează să extindă acțiunile militare și asupra Cambodgiei și Laosului. „Toate acestea înrăutățesc situația din regiunea sud-estului Asiei, agravează întreaga situație internațională”. „Dacă S.U.A. doresc pacea, a declarat Kosighin, ele trebuie să înceteze agresiunea, să înceteze necondiționat bombardarea R. D. Vietnam”.

Poporul sudonez a sărbătorit cea de-a 12-a aniversare a proclamării independenței de stat a patriei sale. În fotografie: o vedere din Khartoum, capitala Sudanului.

O PILULĂ AMARĂ

În anul 1967 s-a produs în S.U.A. o adevărată „hemoragie” de dolari și de aur. Bugetul s-a soldat cu un deficit estimat provizoriu la aproximativ 4 miliarde dolari, datorită, în principal, războiului din Vietnam. Iar scurgerea masivă de metal prețios, determinată de „goana după aur”, a diminuat rezervele federale de aur pînă la 12,5 miliarde dolari, ceea ce reprezintă cel mai scăzut nivel din ultimele patru decenii.

În prima zi a noului an, președintele Johnson a anunșat, în cadrul unei conferințe de presă, un program de măsuri severe pe plan economic și financiar. Scopul acestui program ar fi „apărarea dolarului” și „reducerea deficitului balanței de plăți”.

Una din măsuri este micșorarea cu 1,5 miliarde dolari a investițiilor și importurilor făcute în străinătate de către banchierii americani. Astfel, investițiile de capital american în țările vest-europene, cu excepția Marii Britanii, vor atinge abia 35 la sută din totalul

Președintele Johnson a anunșat un program sever de restricții pe plan economic și financiar

acestora pe anul 1967, fiind afectate, în primul rînd, Belgia și Olanda.

Președintele a anunșat, de asemenea, introducerea unui „moratoriu voluntar”, pe termen de doi ani, al călătoriilor cetățenilor americani în străinătate și instituirea unor taxe pentru cei care vor pleca toțiși peste granițe.

Administrația preconizează și o reducere cu circa o jumătate de miliard a cheltuielilor făcute de agențiile guvernamentale peste hotare, precum și

agențiile de presă transmit:

Convorbiri între delegațiile P.C.U.S. și P.C. din Grecia.

La Moscova a fost dat publicității un comunicat oficial cu privire la întîlnirea dintre Mihail Suslov și Boris Ponomarev, secretari ai C.C. al P.C.U.S., pe de o parte, și Kostas Koliannis, prim-secretar al C.C. al P.C. din Grecia, și Zisis Zografos, membru al Biroului Politic al P.C. din Grecia, pe de altă parte. Delegația P.C. din Grecia, se arată în comunicat, a exprimat mulțumiri pentru ajutorul acordat de P.C.U.S. și poporul sovietic patrioților greci în lupta lor pentru restabilirea democrației și libertății în Grecia. Delegația P.C.U.S. și-a exprimat convingerea că poporul grec va putea învinge atacul reacțiunii interne și externe și că pe pămîntul Greciei vor triumfa ideile păcii, democrației și progresului social.

Ahmed Seku Ture a fost reales președinte al Republicii Guineea pentru o nouă perioadă de șapte ani, a comunicat miercuri postul de radio Conakry.

Președintele Seku Ture, singurul candidat în alegerile prezidențiale și legislative desfășurate în Guineea la 1 ianuarie 1968, a întrunit 99,7 la sută din numărul total al voturilor exprimate. La 2 octombrie 1967, Seku Ture a fost desemnat în funcția de secretar general al Partidului Democrat din Guineea și „Șef suprem al Revoluției”.

Cinci sute de prizonieri egipteni au sosit la Cairo prin intermediul Crucii Roșii Internaționale, scrie A.F.P., citînd ziarul „Al Ahram”. Același ziar adăugă că organele Crucii Roșii Internaționale continuă demersurile pentru terminarea schimbului de prizonieri între R.A.U. și Izrael.

Primul ministru Levi Eshkol va sosi la New York joi seara a anunșat ambasada Izraelului la Washington.

El va avea vineri o întrevedere cu secretarul general al O.N.U., U Thant, după care se va întîlni cu președintele S.U.A., Lyndon Johnson. La 12 ianuarie, Eshkol va pleca în Canada, unde a fost invitat oficial, iar la 16 ianuarie se va întoarce la Tel Aviv.

Cum s-a realizat al doilea transplant al inimii

„Louis Washkansky nu a murit în urma unei reacții de respingere a organului grefat de către organism, ci datorită pneumoniei contractate în momentul testării sale pe balconul spitalului, pentru a salva multimea. O gresală a noastră, la care se adăugă vizitele excesive pe care le-am îndrăguit la capul bolnavului. Grefei pe care acum le vom evita” — a declarat dr. Chris Barnard, conducătorul echipei de medici de la Grootte Schuur.

Spre deosebire de Washkansky însă, a declarat reanimarea lui Blakberg nu a fost folosită bombardarea cu cobalt, considerată depășită. Un alt punct cîștigat față de primul transplant este faptul că pentru a imprima noi ținturi pulsatile normale, de această dată nu s-a mai intervenit prin electroșoc, inima grefată comportîndu-se, de la sine, normal.

D. H.